

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXV Nr. 6728

Joi 2 septembrie 1965

6 PAGINI — 30 BANI

OBIECTIVELE PLANULUI PE 1966

în dezbaterile cadrelor de conducere din întreprinderi

In întreprinderi au început pregătirile în vederea asigurării din timp a tuturor celor necesare înlăturării obiectivelor planului pe 1966, primul an al viitorului cincinal. În aceste zile are loc dezbaterile cifrelor de plan pe anul 1966 la nivelul conducătorilor de întreprinderi, iar în curând se vor desfășura dezbaterile în regiuni, pe principalele ramuri de producție. Aceste dezbateri constituie un bun prilej pentru a se stabili ce măsuri se cer luate în vederea pregătirii temeinice a producției pe anul viitor, încât din prima zi să se poarnăscă cu toate forțele la realizarea sarcinilor trasate de Congresul partidului.

F.R.B. Inginerul Andrei Roșu propune: „o dată cu extinderea finisajului mecanic și chimic transferul utilajelor din anumite secții să se realizeze încă a dăuna unei desfășurări a procesului de producție”

Minereu mai mult, mai bun

BAIA MARE (coresp. „Științei”). — Intr-o atmosferă de lucru, cadrele de conducere din întreprinderile regiunii Maramureș dezbate în aceste zile cifrele de plan pe anul 1966. O asemenea adunare a avut loc ieri la exploatarea minieră Herja din Baia Mare. S-a relevat cu acest prilej că planul pe anul viitor este realist, în concordanță cu rezervele și posibilitățile unității, pe deplin realizabil, având un caracter mobilizator.

În raportul prezentat de ing. Petru Clej, șeful exploatării, precum și în cuvântul participărilor, s-a arătat că Directivile celui de-al IX-lea Congres al partidului prevăd pentru ramura minieră sarcini deosebit de mari în viitorul an. Au fost analizate cu simț de răspundere posibilitățile de sporire a producției de minereu, de valorificare a rezervelor de care mai dispune exploatarea. Intre altele s-a propus extinderea metodelor de exploatare de mare productivitate. Au fost reținute, de asemenea, propunerile de măsuri care să asigure pregătirea producției anului viitor. Până la sfârșitul acestui an, vor fi

Sarcini pe deplin realizabile

SUCEAVA (coresp. „Științei”). Colectivul Combinatului de celuloză și hârtie Suceava obține succese importante în îndeplinirea sarcinilor de plan și a angajamentelor pe acest an. În perioada 1 ianuarie—31 august, planul producției globale a fost realizat în proporție de 100,5 la sută, iar cel al producției marfă — de 102 la sută. El a produs cu 3037 tone celuloză și cu 2713 tone hârtie mai mult decât în perioada corespunzătoare a anului trecut.

pe deplin realizabil. Chibzuind împreună cu mai mulți tovarăși din secție asupra unor rezerve terne pe care le vom pune în valoare, avem convingerea că putem realiza în plus, față de prevederi, încă 2000 tone de celuloză”. Vorbitorul a insistat apoi asupra necesității îmbunătățirii aprovizionării secției cu materie primă și materiale, aplicării neîntârziată a unor măsuri tehnice și organizatorice menite să asigure îndeplinirea planului pe 1965 la toți indicatorii.

Nicolae Agavriloaie, maestrul la secția tocătorie, a subliniat că muncitorii din această secție vor acorda o atenție sporită îmbunătățirii calității produselor. Ing. Constantin Grigorencu, șeful secției hârtie, ing. Mihai Putu, șeful secției saci și pungă, Traian Roman, muncitor la secția saci, și alții au vorbit despre necesitatea ridicării calificării muncitorilor în vederea folosirii mai bune a mașinilor moderne, făcând totodată numeroase propuneri. Pe baza propunerilor și sugestiilor reieșite s-a conturat un plan de măsuri tehnico-organizatorice care va fi completat cu prilejul dezbaterilor următoare.

Pregătiri din timp

acum la înlăturarea din timp a deficiențelor care afectează calitatea produselor. Ing. Andrei Roșu, ing. Paul Balade, economistul Voicu Petcu s-au referit la necesitatea aprovizionării ritmice cu piese de schimb, ajutorul de maestru Florin Săulescu a vorbit despre necesitatea continuării acțiunilor de modernizare a transportului intern, iar brigadierul Valeria Diaconu și Dumitru Săulescu au subliniat că aparatul modernizat este dotat cu aparatul modernizat. Consider că avem posibilitatea să intervenim mai bine decât până

Primirea de către președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, a ambasadorului Elveției

Miercuri 1 septembrie a.c., președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, a primit în audiență de rămas bun pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Elveției la București, Emilie Bisang, în le-

gătură cu plecarea sa definitivă din Republica Socialistă România. Audiența s-a desfășurat într-o atmosferă cordială. A fost de față Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat.

(Agerpres)

Oltenia Cum v-ați pregătit pentru însămînțările de toamnă?

A mai rămas puțin timp până la începerea însămînțărilor de toamnă, lucrare deosebit de importantă de care depinde obținerea unei producții mari în anul viitor. În regiunea Oltenia se fac intense pregătiri în vederea semănatului. Tov. ing. Mihai Cro-

itoru, vicepreședinte al consiliului agricol regional, ne spune: „La amplasarea culturii grâului noi am avut în vedere ca această plantă să urmeze în primul rând după premergătoare care pășesc terenul devreme. În vederea impulsionării arăturilor s-au întocmit grafice pentru tractoare, s-au stabilit norme de lucru locale în fiecare unitate agricolă și pe porțiuni de teren, în funcție de starea solului. Urmărim cu atenție felul în care se execută pregătirea terenului. În urma ploilor care au căzut în ultima vreme am indicat să se organizeze cite două schimburi pentru a se putea lucra și noaptea. Întreaga cantitate de sămînță și substanțele chimice necesare tratării ei au fost asigurate”.

Un raid întreprins prin câteva din raioanele regiunii arată că în cele mai multe locuri s-au obținut rezultate bune. În raionul Băilești arăturile de vară au fost efectuate pe circa 88 la sută din suprafața planificată și au fost pregătite pentru însămînțarea culturilor păioase peste 10000 de ha. În cooperativele agricole de producție din Grecești, Horezu-Poenari și Birza am găsit tractoare lucrând din plin la pregătirea terenului de pe care au fost recoltate sfecla de zahăr, floarea-soarelui și alte culturi. În aceste unități a fost pregătită mai bine de jumătate din suprafața destinată culturii grâului. Rezultate la fel de bune au fost obținute și în raionul Corabia.

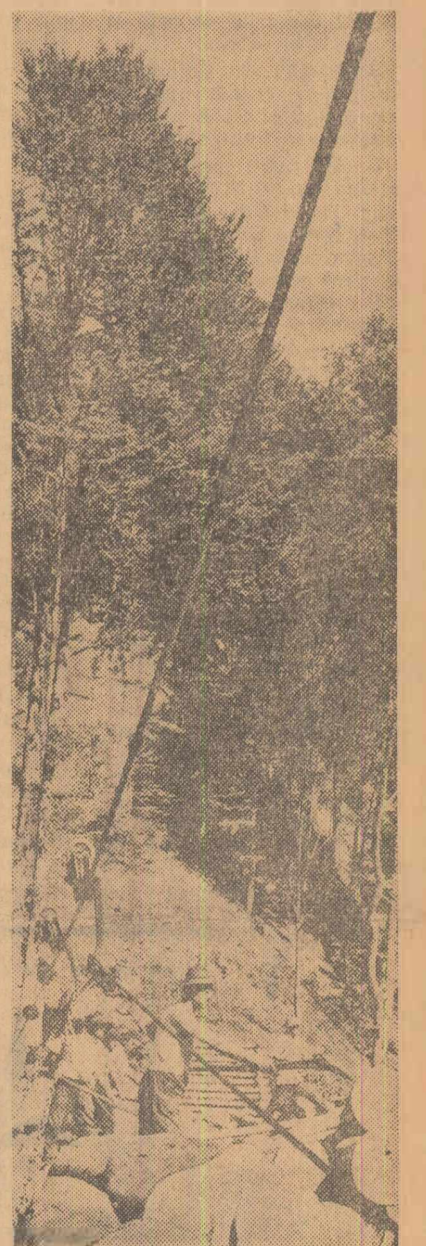
Avansate cu pregătirile pentru însămînțările de toamnă sînt și cooperativele agricole de producție din Drănicu, Fădea, Brato-

voesti, Rojiștea din raionul Craiova. „În 2—3 zile terminăm pregătirea terenului pentru semănat și selecționarea sămînței” — ne-a relatat tovarășul Anghel Spătaru, președintele cooperativei din comuna Rojiștea. „Și noi sîntem gata cu întregul utilaj care va fi folosit la însămînțări” — ne-a spus tov. Aurel Paris, inginer șef la S.M.T. Segarcea.

În unele raioane însă ritmul lucrărilor și pregătirea terenului pentru însămînțări este departe de a fi corespunzător. În raionul Caracal, de pildă, nu s-a arat decât 46 la sută din suprafața și au fost pregătite pentru însămînțări abia 3173 ha. La cooperativa agricolă de producție din Dobrești, în ziua de 31 august stăteau 7 tractoare din cauză că nu aveau acțiunile fiarele pentru pluguri. Consiliul de conducere al cooperativei ne spune că S.M.T. Bechet nu are fiare de plug suficiente.

Rămîneri în urmă la pregătirea terenului pentru însămînțări se constată și în raioanele Filiași și Bals. Există condiții ca și în aceste raioane lucrările să se desfășoare cu mai multă intensitate.

Vasile CIRJALIU

La punctul terminus al funicularului exploatarea forestieră Vizanca (I.F.E.T. Vrancea, regiunea Galați)

Foto: Gh. Amuză

TELEGRAMĂ

Tovarășului HO ȘI MIN

Președintele Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Vietnam
Președintele Republicii Democratice Vietnam
Tovarășului FAM VAN DONG
Primul ministru al Republicii Democratice Vietnam

HANOI

Dragi tovarăși,

În numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat, al Consiliului de Miniștri ale Republicii Socialiste România, al poporului român și al nostru personal, vă adresăm dumneavoastră și prin dumneavoastră Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Vietnam, guvernului Republicii Democratice Vietnam și poporului frate vietnamez cele mai cordiale felicitări și un cald salut tovarășesc cu prilejul celei de-a XX-a aniversări a proclamării Republicii Democratice Vietnam.

În cursul celor două decenii care au trecut de la proclamarea republicii, poporul vietnamez, sub conducerea încercată a Partidului celor ce muncesc din Vietnam, a obținut, în partea de nord a țării sale, realizări de seamă în opera de construire a socialismului, în dezvoltarea economică și culturală, în ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Lupta poporului vietnamez pentru apărarea independenței și pentru libertatea completă a patriei sale se bucură de întreaga solidaritate, simpatie și sprijinul poporului român. Ne pronunțăm ferm pentru aplicarea prevederilor acordurilor de la Geneva din 1954, încetarea războiului de agresiune dus de S.U.A. în Vietnamul de sud și a bombardamentelor împotriva Republicii Democratice Vietnam, retragerea tuturor trupelor străine din Vietnam și respectarea dreptului inalienabil al poporului vietnamez de a-și rezolva singur problemele sale interne, potrivit intereselor și voinței sale proprii.

Vă dorim din toată inima, dragi tovarăși, dumneavoastră și poporului frate vietnamez, noi și mari succese în fărâșirea societății socialiste. Exprimăm încrederea nestrămutată a întregului popor român în victoria luptei eroice a poporului vietnamez pentru independență, suveranitatea, unitatea și integritatea teritorială a patriei sale.

Avem convingerea că relațiile de prietenie și colaborare frățescă statornică între țările noastre se vor dezvolta continuu, spre binele popoarelor române și vietnameze, al cauzei socialismului și păcii în lume.

NICOLAE CEAUȘESCU
Secretar general
al Comitetului Central
al Partidului Comunist Român

CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Stat
al Republicii Socialiste România

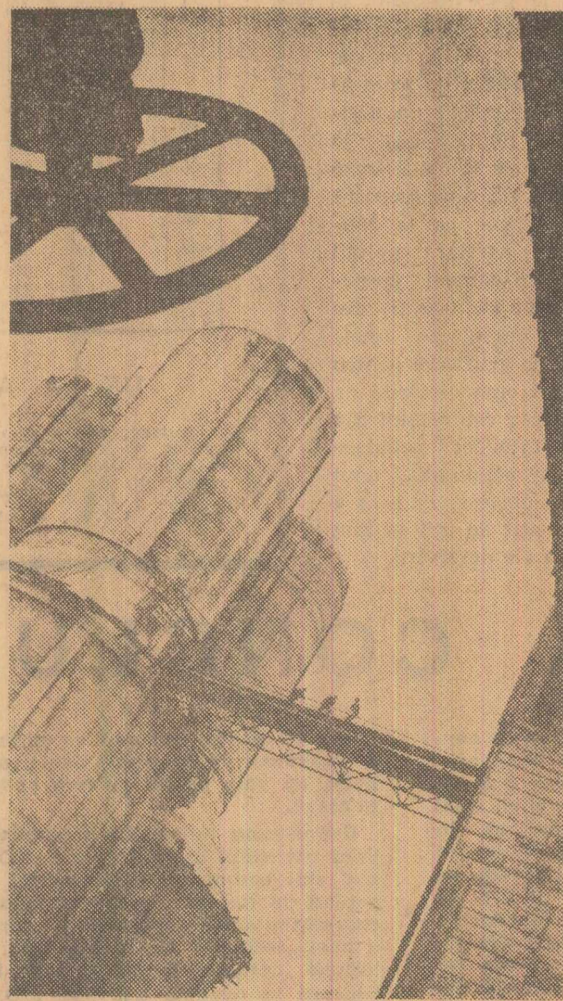
ION GHEORGHE MAURER
Președintele Consiliului
de Miniștri
al Republicii Socialiste România

Încă o lume...

Dorina RADULESCU

O albina!!!... O alungă ca pe un dușman care înșeapă. Ce reprezintă mica gînganie?

Modestă, de culoare discretă, n-are nimic din strălucirea paletelor sau măcar din auriul marelui, nimic din culorile curcubeului, iar în locul cîntului zumbăie. E confundată, adesea cu musca sticloasă și parazită.

Silozul Fabricii de ciment din Birsosii — Tirgu Jiu

Foto: Agerpres

10 țigări Snagov și 8 napolitane

FOILETON

de Nicuță TĂNASE

Sînt sigur că dumneavoastră n-o să credeți o lotă din ceea ce am să vă povestesc eu acum. Mal ales că n-am să dau nume concrete. Lucrurile însă așa s-au petrecut:

Am descins acum vreo două săptămîni în orașelul raional X. Prin dreptul cinematografului „Dacia” m-am înfîlțit cu un prieten pe care nu-l mai văzusem de zece ani. L-am îmbrățișat și, de la sine înțeles, ne-am îndreptat spre un restaurant să cîntîm vederea. Cînd am trecut pragul restaurantului, toți ospății și-au lăsat înesușurile baltă și s-au năpusit spre noi doi. Ne-au făcut niște teleni de parcă am fi fost îmbrăcați în uniforme de Baiazid. Care mai de care ne oferea masă, ștergăscunele de praț, scufurafetele de mese... Cînd să ne decidem la care masă să luăm loc, o ieșit de după un paravan responsabilul localului. Nu m-am dezmeticit bine, c-a și apărut un platou cu gustări, pahare cu picior, o frăpieră dolidă de sticle ascunse printre „munji” de gheață... Erăm copleșit. L-am întrebare pe prietenul meu:

— Tu mai joci fotbal? Ești în echipa acestui orașel?

— Ce-ți veni cu întrebarea asta?

— La mine, în Giulești, numai fotbalistii sînt servicii cu atîta promptitudine.

Zîmbind, prietenul meu i-a făcut semn responsabilului să vină pînă la el. I-a spus:

— Nene Iorgule, cred că nu ești supărat pe mine... Știi, ai uitat să treci în notă zece țigări Snagov și opt napolitane. Poftim zece lei.

— Asta să fie paguba! Om ca dumnea...

În timp ce beam șprițul, mi-am adus aminte că prietenul meu fusese țigări „Unirea” de la mine...

„Spre asfințit, am făcut semn responsabilului să vină cu nota. S-a repetat aceeași poveste: responsabilul mi-a făcut semn că a achitat prietenul meu. Cînd, nu știu, că de data aceasta nu părăsise deloc masa. Și nu umbrașe nici la portofel.

M-a invitat apoi la el acasă. Pe drum s-a oprit la un telefon public, a format un număr și-a zis în plînie:

— Restauranțul „Bistrița”? (noi băusem la „Carpăți”). Cu responsabilul!

— Restauranțul „Bistrița”? Ce faci desează?... Stimate, dragă, să nu uiți. Poate-l dezleg cînd se întoarce. După cîțiva ani.

Cu emoție pășești pe pămîntul orașului-erou Volgograd. Aici istoria a fost scrisă cu sînge. Monumente de bronz și granit, care amintesc de epopea eroicilor apărători ai orașului, te impresionează prin măreția lor. Mai durabile decît ele sînt însă simțămîntele oamenilor care-și vor aminti întotdeauna de orașul de pe Volga, unde, de două ori în decursul unei generații — în 1919 și în 1942 — și-au înfrunțat armele lumescă nouă și cea veche. El va rămîne ca un simbol al luptei poporului sovietic pentru apărarea patriei și a cuceririi sale revoluționare.

Alece eroilor începe chiar de la început, de granit ale cheului. Sîrășită de copaci înverziti, ea se îndreaptă spre Piața ostașilor căzuți. În fiecare dimineață pot fi văzuți pe această alee sute de oameni purtînd pe brate corane și buchete de flori. Sînt vizitatori și excursioniști din diferite colțuri ale țării și de peste hotare, veniți să cinstească memoria neîmfricabililor luptători, care au scris cu sîngele lor măreția epopee a Stălingradului. Cel mai mult se îndreaptă apoi spre locurile care amintesc de marea bătălie din cel de-al doilea război mondial.

Ambrozie MUNTEANU

(Continuare în pag. a VI-a)

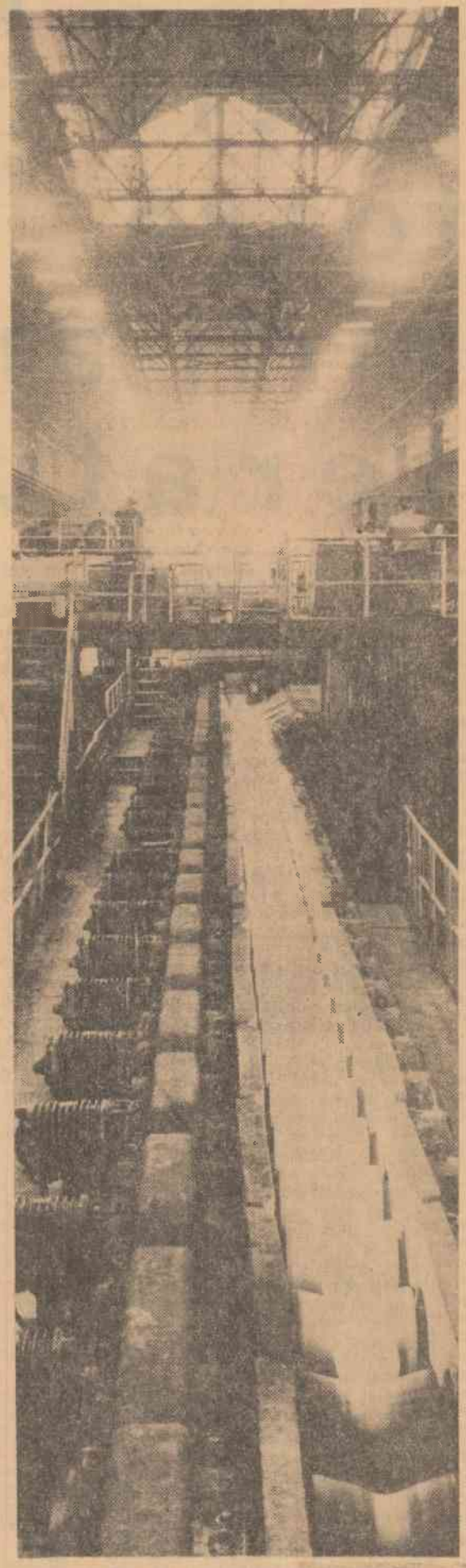

NU COTE
MEDII
PE RAMURĂ

GHEORGHE IONASCU, economist în Banca de Investiții: Pentru perfecționarea sistemului de amortizare consider că nu ar fi lipsit de importanță să se soluționeze câteva probleme. Este vorba, înainte de toate, de a se renunța la actuala reglementare după care se stabilesc cote medii de amortizare pe sectoare economice. Aceste cote sunt destul de aproximative, nu reflectă în mod real situația fondurilor fixe din unitățile productive. Întreprinderile nu sînt stimulate să utilizeze cu îndrăzneală utilajele și instalațiile cu care sînt dotate. Este deci indicat ca la baza centralizatorilor de amortizare ale ministerelor să stea planurile de amortizări întocmite de întreprinderi, fără ca ele să fie modificate în raport de anumite cote medii pe sectoarele economice.

Tot atât de important este să fie combătute tendințele îngruste de stabilire a unor cote mici prin care nu se asigură amortizarea integrală a fondurilor fixe pînă la data cînd apare necesitatea înlocuirii lor. Consecințele unor asemenea norme nemobilizatoare sînt cunoscute: solicitarea insuficient de justificată a unor investiții, denaturarea în ultimă instanță a nivelului prețului de cost. Reducerea prețului de cost trebuie să se realizeze pe seama economiei de muncă socială și nu prin subestimarea cotelor de amortizare.

Anreciez că este oportunitate ca fondurile fixe inexistente, existente încă în întreprinderi, să fie supuse amortizării, cu o cotă bine determinată, cel puțin la nivelul uzurii morale. Amortizarea lor este întru totul justificată. Fie că sînt păstrate în bune condiții sau sînt neglijent conservate, ele suferă uzura morală determinată de evoluția progresului tehnic. Economia națională a investit în aceste mijloace fixe însemnate sume, care trebuie să fie recuperate chiar dacă stau nefolosite. Se desprinde totodată necesitatea de a se adăpta în continuare măsuri care să reducă definitiv posibilitatea trecerii în rezervă sau conservare a fondurilor fixe ale întreprinderilor. Ar fi bine ca pentru început să se stabilească termene stricte de menținere în conservare a unor agregate și utilaje în stare de perfectă funcționare, dar care nu sînt necesare temporar în procesul de producție.

Utilaje moderne la Uzina metalurgică — Iași
Foto: Gb. Viașilă

SISTEMUL ACTUAL DE AMORTIZARE A FONDURILOR FIXE POATE FI PERFECȚIONAT

Documentele Congresului al IX-lea al P.C.R. subliniază că sporirea potențialului economic al țării în perioada viitorului cincinal va fi asigurată prin realizarea unui volum de investiții din fondurile statului de 250—260 miliarde lei, ceea ce este egal cu valoarea investițiilor din ultimii zece ani. Între 1966—1970 urmează să fie puse în funcțiune 750 obiective industriale, să se efectueze numeroase lucrări de investiții în agricultură, transporturi și în alte ramuri ale economiei naționale. În legătură cu aceasta, problema gospodăririi judicioase a fondurilor fixe, a utilizării eficiente a fondurilor de investiții și a recuperării într-un timp scurt a investițiilor pe calea amortizării are în anii viitori o și mai mare însemnătate economică. Toate acestea accentuează însemnătatea preocupărilor pentru perfecționarea sistemului de amortizare a fondurilor fixe. În pagina de față, cadre din economie își spun părerea și fac propuneri asupra posibilităților de îmbunătățire a sistemului actual de amortizare a fondurilor fixe.

Norme și durate realiste, stimulative

Înfrățirea consecventă a politiciii partidului nostru de industrializare socialistă, pe baza promovării largi a progresului tehnic, a determinat creșterea impetuoasă a forțelor de producție. Au fost construite numeroase întreprinderi noi, înzestrate cu utilaje și instalații perfecționate, iar cele existente au fost dezvoltate și reutilizate cu mijloace tehnice moderne. Este demn de menționat că, în perioada 1964—1965, volumul fondurilor fixe din industrie a crescut de 1,7 ori însemnând că o mare parte din fondurile fixe existente în industrie nu au decît 5—6 ani de cînd au fost construite sau instalate. După cum se prevede în Directivile Congresului al IX-lea al partidului, în ajutorul cincinal va continua în ritm susținut înzestrarea ramurilor economiei cu mijloace tehnice moderne, se vor construi alte sute de întreprinderi și secții noi. Evident, în aceste condiții problema recuperării investițiilor pe calea amortizării capătă o deosebită însemnătate economică.

Cu justificat temei s-a subliniat în articolele publicate în „Scînteia” că sistemul actual de amortizare a fondurilor fixe nu mai reflectă întru totul schimbările intervenite în volumul, varietatea și structura fondurilor fixe existente în economia națională. Din cadrul discuției a reieșit că sistemul în vigoare prezintă anumite neajunsuri: norme medii de amortizare foarte globale, împărțirea normei totale de amortizare în cota pentru înlocuire și în cota pentru reparații capitale, numai la nivelul ramurilor și numai pentru anumite categorii de fonduri fixe, inexistența unor coeficienți de corecție a normelor de amortizare care să țină seama de condițiile diferite de exploatare. Se desprinde astfel necesitatea perfecționării actualului sistem, pe baza elaborării de noi norme de amortizare. Specialiștii care se ocupă de aceste probleme consideră că noile norme trebuie să aibă rolul de a asigura constituirea fondurilor bănești pentru înlocuirea mijloacelor fixe la scoterea lor din funcțiune, precum și a fondurilor necesare reparațiilor capitale.

Un prim element în constituirea valorii fondurilor fixe. În legătură cu aceasta s-au purtat numeroase discuții între economiști, unii susținînd că la stabilirea noilor norme de amortizare să se aibă în vedere valoarea inițială a fondurilor fixe, iar alții, valoarea de înlocuire. Este cunoscut că în întreprinderi, fondurile fixe figurează cu valoarea pe care

o au în momentul achiziționării lor, respectiv cu valoarea inițială de inventar. Pe măsura dezvoltării economiei naționale și a creșterii productivității muncii sociale, au avut loc unele schimbări de prețuri la mijloacele de muncă. Spre exemplu, în anul 1955, cînd mijloacele de producție au fost depreciate de imobilizările pe circulația produselor, și în anul 1963, cînd au fost stabilite prețurile reasezate. Ca urmare a schimbării de prețuri, fondurile fixe pot fi evaluate și în valori de înlocuire.

Schimbările repetate ale prețurilor mijloacelor de muncă duc, după cum se știe, la situația cînd fondurile fixe de același fel și de aceeași tip-dimensiune, dar achiziționate în perioade diferite, sînt evaluate la prețuri neuniforme și, ca urmare, volumul cheltuielilor de amortizare care grevează prețul de cost este diferit. Se ajunge deci la faptul, nejustificat din punct de vedere economic, că întreprinderi care au fonduri fixe identice, dar achiziționate mai recent, sînt avantajate sub aspectul prețului de cost și al rentabilității (în cazul cînd prețul mijloacelor de muncă a scăzut), iar altele, care au fonduri fixe mai vechi, pot fi dezavantajate. Iată de ce este necesar ca, atunci cînd diferențele între vechile și noile prețuri au devenit prea mari și au intervenit la majoritatea mijloacelor de muncă, să se reevalueze fondurile fixe după valoarea de înlocuire, care are la bază nivelul prețurilor din momentul reevaluării.

Din considerente practice (necesitatea unor lucrări pregătitoare foarte complexe și de mare volum) nu este indicat să se facă reevaluări permanente ale valorii fondurilor fixe în funcție de apariția unor noi prețuri ale mijloacelor de muncă. Fiecare fond fix urmează a fi menținut în evidență cu valoarea lui stabilită la ultima reevaluare sau cu valoarea inițială în cazul cînd a fost achiziționat după reevaluare, iar amortizarea fondurilor fixe trebuie să se facă la aceste valori.

Perfecționarea sistemului actual de amortizare face necesară și înlăturarea deficiențelor în ce privește gradul de detaliere a normelor pe categorii, ramuri sau subramuri ale economiei naționale. Normele de amortizare care se preconizează se vor elabora pe grupe analitice de fonduri fixe, așa încît ele să poată caracteriza mai bine particularitățile fiecărei ramuri. La fundamentarea normelor de amortizare corespunzătoare fiecărei grupe analitice se vor lua în calcul datele tehnice și economice ale fondurilor fixe reprezentative. Întrucît noile norme de amortizare se vor referi la o perioadă de perspectivă, este nimerit ca la alegerea fondurilor fixe reprezentative să se țină seama și de creșterea ponderii unor mașini sau utilaje care în prezent nu au încă o greutate specifică însemnată. Esențial este

ca normele de amortizare să fie unice pentru fonduri fixe identice, indiferent de ramura în care funcționează. Cînd aceleași mașini sau utilaje urmează să fie folosite în condiții speciale, care exercită o influență sensibilă asupra uzurii, aceste norme vor putea fi corectate cu ajutorul unor coeficienți. De asemenea, dacă în procesul folosirii lor fondurile fixe vor fi utilizate într-un alt număr de schimburi decît cel avut în vedere în momentul elaborării normelor, acestea vor putea fi corectate cu ajutorul unor alți coeficienți.

În sistemul de amortizare în vigoare apar unele neobișnute însemnate ale amortizării de la uzura reală a fondurilor fixe. Se ridică problema dacă după amortizarea completă a fondului fix este sau nu rațional, în situația cînd acesta se află încă în funcțiune, să se verse în continuare cotele de amortizare. Subliniez că în lucrările de perfecționare a sistemului de amortizare nu s-a dat pînă în prezent o rezolvare acestei probleme. Consider însă că, dacă durata de funcționare a fondului fix este fundamentată riguros științific, iar normele de amortizare care se stabilesc pe baza ei sînt reale în momentul amortizării complete a fondului fix respectiv trebuie să fie supus casării.

Întrucît însă duratele de serviciu normate au fost stabilite luîndu-se în considerație condiții medii de exploatare, pot apare unele abateri individuale cînd anumite fonduri fixe au o durată efectivă mai mare decît media, iar altele mai mică decît media. Ca urmare a acestor abateri pot avea loc atît unele supraamortizări la fonduri fixe cu durată efectivă mai mare decît media, cît și unele subamortizări la fonduri fixe cu durată efectivă mai mică decît media. Dacă după completarea amortizării la fondurile fixe în funcțiune nu s-ar percepe în continuare cotele de amortizare, atunci nu ar putea fi compensate subamortizările la fondurile fixe ieșite din funcțiune înainte de amortizarea lor completă.

Desigur, pornindu-se de la aceste principii, este de așteptat ca noul sistem de amortizare să reflecte mai bine uzura fondurilor fixe. Amortizarea va influența în mod unitar prețul de cost al producției la întreprinderile care dispun de fonduri fixe asemănătoare, iar fondul de amortizare va putea asigura în condiții mai bune reproducția mijloacelor fixe.

Nicolae IONESCU
director în Direcția Centrală de Statistică

În prezent, suma amortizării se calculează luîndu-se în considerare valoarea de inventar a fondurilor fixe. Unii economiști susțin că acest sistem nu este just. Ei opinează că amortizarea unei mașini să fie stabilită folosindu-se valoarea de înlocuire, deoarece apariția altor mașini mai perfecționate face nerentabilă folosirea utilajului respectiv. Mărima valorii fondurilor fixe în funcțiune — spun ei — trebuie să ogîndească cîntarul nivelului productivității muncii și cheltuielilor sociale de producție, în condițiile actuale ale progresului tehnic.

Desigur, o asemenea determinare a mării amortizării o considerăm justă, dar numai pînă la un anumit moment. Stabilirea amortizării după valoarea de înlocuire este rațională doar în perioada reevaluării mijloacelor fixe. A ține seama în permanență de acest criteriu înseamnă a îngreuna recuperarea integrală a fondurilor investite. Nu mai vorbim că în prezent nu avem la îndemînă criteriul științific de stabilire a numărului de ani după care trebuie înlocuită o mașină și, implicit, de determinare a mării valorii de înlocuire.

În condițiile creșterii continue a productivității muncii în întreprinderile constructoare de mașini, automatizării producției, reducerii gabaritelor, micșorarea

apar conținutul solului construcțiilor moderne, eficiente, se utilizează noi materiale — sticlă, prefabricate, mase plastice — creîndu-se posibilitatea realizării unor obiective cu fonduri de investiții mai reduse. Or, nu de puține ori, se constată că valoarea de inventar și cea de înlocuire nu au o bază reală de calcul. Cauza: normele de consumuri de materiale, cele referitoare la consumul de muncă sînt depășite, nu mai corespund stadiului de dezvoltare a industriei construcțiilor în țara noastră. De aici, dese schimbări în devizul lucrărilor, în evaluarea

valorii și deci și a valorii de înlocuire a mașinilor și utilajelor este pe deplin posibil. Pe de altă parte, un utilaj modern, care produce cîte 2—3 mașini mai vechi, este mai avantajos din punct de vedere economic, decît valoarea absolută a acestuia poate fi ridicată comparativ cu valoarea fiecăreia dintre mașinile înlocuite. În asemenea situații nu se poate calcula cu exactitate, anticipat, valoarea de înlocuire. Tocmai de aceea sînt de părere ca după scurgerea perioadei reevaluării mijloacelor fixe să se folosească drept punct de plecare în determinarea amortizării numai valoarea de inventar.

Consider oportunitate ca economiștii din întreprinderi și organele centrale să studieze pe baze științifice, realiste, criteriile de stabilire a duratei optime de funcționare a utilajelor, în strînsă legătură cu evoluția progresului tehnic, cu creșterea cîntarului a nivelului tehnic al întreprinderilor în anul cincinal. Cunoștințele duratei reale de funcționare a mijloacelor tehnice — în condiții rentabile pentru economia națională — se poate aplica în sistem de amortizare științific, adecvat cerințelor dezvoltării producției. Valorile de inventar și de înlocuire vor reflecta, astfel, consumul de muncă socială după la fabricarea utilajelor respective și, ceea ce este important, se vor putea recupera în întregime fondurile de investiții alocate de stat.

La cînd, construcții industriale, poduri, problema determinării obiective a valorii de înlocuire este și mai complicată. Atît arhitectura cît și structura lor este în continuă schimbare.

Amortizării. Cum se poate atînci trece la generalizarea folosirii continue a valorii de înlocuire, dacă nici valoarea de inventar nu se cunoaște exact?

Nici nivelul de dotare tehnică nu poate fi același în toate întreprinderile. În mod practic, gradul de utilizare a producției se ogîndește în mărirea rentabilității, influențată la rîndul ei de volumul amortizării mijloacelor fixe. A folosi valoarea de înlocuire la determinarea amortizării, înseamnă a egaliza artificial gradul de înzestrare tehnică a întreprinderilor, a exclude necesitatea ca nivelul de dotare tehnică să se reflecte în rezultatele financiare ale fiecărei fabrici și uzine. În plus este greu să ai o imagine clară asupra oportunității introducerii continue a tehnicii noi într-o unitate industrială sau alta. Și iată de ce. Valoarea de înlocuire este o sumă medie, care, ca orice medie, ascunde și plusuri și minusuri de mijloace tehnice. S-ar trage astfel concluzia eronată că toate întreprinderile au același grad de utilizare.

Dimpotrivă, stabilirea cotelor de amortizare după valoarea de inventar a mașinilor permite recuperarea justă, rațională, a valorii utilajelor, o muncă socială materializată în mijloacele de bază supuse uzurii în producție. Chiar și atunci cînd datele scoaterii din folosință a unui utilaj nu corespund cu momentul amortizării lui integrale, datorită uzurii morale, cheltuielile de înlocuire vor fi mult mai mici, economia națională va suferi pierderi însemnate. De-seorî însă, exploatarea unui utilaj continuă și după recupere-

rea valorii lui. Prevederile în vigoare impun calcularea mai departe a cotelor de amortizare.

După părerea mea, mijloacele fixe cu valoare recuperată nu mai trebuie amortizate. În cazul amortizării definitive a mijloacelor fixe suma investită este integral recuperată de societate, prin prețul de cost al produselor realizate. Dacă amortizarea continuă peste durata normală, se va depăși valoarea de inventar a mijloacelor fixe, suma recuperată prin prețul de cost fiind mai mare decît cea investită. Dacă, prețul de cost al produsului va fi majorat nejustificat pe

după părerea mea, este evident că avem de-a face cu o imperfecțiune a sistemului actual de amortizare și social-cultural nu aparține constructorului, ci beneficiarului. Este firesc, prin urmare, ca fondurile de organizare a santierelor să fie incluse în costul lucrărilor și amortizate numai de beneficiar, odată cu celelalte fonduri de investiții cheltuite. Este o cerință pe care o impune însăși practica. Nu de puține ori, după terminarea construirii unui obiectiv industrial, lucrările de organizare a santierului se preiau beneficiarului, fiindu-i de un real folos. În acest caz lucrările respective sînt înregistrate ca fonduri fixe ale beneficiarului. Dar valoarea lucrărilor de organizare a mai fost inclusă o dată în valoarea totală a investiției. Beneficiarul este astfel obligat să suporte dubla amortizare.

O asemenea anomalie are și alte consecințe nefavorabile. Dubla amortizare generează la constructorii tendința de a executa lucrări provizorii de organizare a santierului și nu definitive. Și acest lucru, întrucît pentru lucrările provizorii constructorul nu plătește nici o amortizare. După terminarea obiectivului, construcțiile provizorii sînt demolate, iar sumele de organizare a santierului sînt definitiv pierdute. Fără îndoială, aceasta nu înseamnă o gospodărire cu maximum de eficiență a fondurilor de investiții. Cum s-ar spune, se trageo importante mijloace bănești cu „acte în regulă”.

Octavian D. GHIBU
contabil-șef al fabricii „Libertatea”-Sibiu

O ANOMALIE CU „ACTE ÎN REGULĂ”

MIRCEA SAVA, inspector la Filiala Sibiu a Băncii de Investiții: Prevederile în vigoare generează anumite anomalii, între care și dubla amortizare a unor mijloace fixe. Mă refer la lucrările cu caracter definitiv de organizare a santierelor. Ele se amortizează de două ori: o dată de beneficiarii investiției, cît și de întreprinderile de construcții-montaj. Instrucțiunile Ministerului Finanelor și ale Comitetului de Stat pentru Construcții, Arhitectură și Sistemare prevăd că și constructorul trebuie să înregistreze aceste lucrări la fonduri fixe și să suporte deci amortizarea corespunzătoare.

După părerea mea, este evident că avem de-a face cu o imperfecțiune a sistemului actual de amortizare și social-cultural nu aparține constructorului, ci beneficiarului. Este firesc, prin urmare, ca fondurile de organizare a santierelor să fie incluse în costul lucrărilor și amortizate numai de beneficiar, odată cu celelalte fonduri de investiții cheltuite. Este o cerință pe care o impune însăși practica. Nu de puține ori, după terminarea construirii unui obiectiv industrial, lucrările de organizare a santierului se preiau beneficiarului, fiindu-i de un real folos. În acest caz lucrările respective sînt înregistrate ca fonduri fixe ale beneficiarului. Dar valoarea lucrărilor de organizare a mai fost inclusă o dată în valoarea totală a investiției. Beneficiarul este astfel obligat să suporte dubla amortizare.

O asemenea anomalie are și alte consecințe nefavorabile. Dubla amortizare generează la constructorii tendința de a executa lucrări provizorii de organizare a santierului și nu definitive. Și acest lucru, întrucît pentru lucrările provizorii constructorul nu plătește nici o amortizare. După terminarea obiectivului, construcțiile provizorii sînt demolate, iar sumele de organizare a santierului sînt definitiv pierdute. Fără îndoială, aceasta nu înseamnă o gospodărire cu maximum de eficiență a fondurilor de investiții. Cum s-ar spune, se trageo importante mijloace bănești cu „acte în regulă”.

Pagină realizată
de Petre NEDELUC

VIAȚA CULTURALĂ

Condiții creatoare înfloririi artei și literaturii

George IVAȘCU

Expresie a profundei analize științifice imbrățișând toate sectoarele de activitate ale dezvoltării socialismului în România...

venit treptat un veritabil criteriu de integrare a literaturii și artei în viața culturală

Însumând o îndelungă experiență în construcția noii culturi, conducerea de partid a exprimat această necesitate și cu prilejul celui de-al IX-lea Congres. Constatând că „arta și literatura le sînt proprii pentru continuarea înnoirii și perfecționarea creatoare a mijloacelor de exprimare artistică, diversitatea de stiluri”...

Roșind acest îndemn, tovarășul Nicolae Ceaușescu a evocat un întreg univers de inspirație, pe ale cărui multiple meridiane talentul creatorilor noștri s-a dea viață artistică prodigioasă realității în mijlocul căreia trăiesc, la pulsul cărții proprii lor inimă bate alături de intens istoria patriei noastre în lumina revelației a contemporaneității, munca tumultuoasă a poporului nostru întru edificarea noii societăți constituie un registru de acțiuni și de valori umane...

În ceea ce dezvoltarea artei și literaturii noastre în această douăzeci de ani a marcat tot mai pregnant, pe măsura înălțării generale pe spirala edificării materiale și morale a noii societăți, în progres continuu sub lumina creatoare a ideologiei și practicii revoluționare Polarizator al conștiințelor celor mai avansate, stimulul al inițiativelor și al gândirii îndrăznețe, vast receptor a tot ceea ce semnifică efort colectiv și tot al masei largi, situându-se consecvent la nivelul cel mai înalt de experiență a lumii contemporane...

„Acestă unitate de efort convergent spre același ideal, cu înălțate socială perfect definită, nu numai presupune dar și conferă fiecărui creator în parte o deplină conștiință de sine, ca atare — o vibrație lucidă a întregii capacități de gândire artistică proprie asupra realității, devenită „materie primă” a spiritului său, univers polarizînd înțreg potențialul talentului său creator. Opera care va proiecta această realitate, acest univers va purta deci cu necesitate amprenta spiritului și talentului celui care a dăruit-o, originalitatea și autenticitatea ei vor implica tocmai acest relief: al unei anume structuri artistice, al unei viziuni personale, al unui stil propriu. Altfel, adică fără o identitate pregnantă, o operă artistică nici nu poate interesa cu adevărat conștiința noastră de cetățeni, în orice caz capacitatea ei de a ne emoționa, de a ne comunica idei și sentimente, cu alte cuvinte, înșuși rațiunea ei de a exista ca valoare în circuitul culturali noastre nu va putea fi decât caducă, dacă nu artificial înțreținută istoria literară — vorbim de acea istorie literară care însăși logic determinată prin factorul timp — are în această privință o experiență de mai multe ori milenară și nimic nu-i poate contrazice principiul selecției valorilor lăbrăcile a construit o întregă teorie avînd la bază acest principiu, de-

tot mai intensă a țării noastre în concertul culturii și artei universale.

În numărul 7 (Iulie), „Viața Românească” publică o interesantă anchetă despre creația literară din ultimii ani. Reiese în genere nu numai eflorescența în poezia lirică și în diversificarea prozei, nu numai descoperirea pe un perimetru tot mai larg a „sectorului sulet”, dar, prin consecință, și necesitatea creșterii de îmbogățire continuă a ceea ce numim nivelul de cultură contemporană al artistului. S-a modificat și se modifică tot mai mult însăși definiția ca atare a scriitorului: el este — și trebuie să fie — un intelectual superior, dăruit cu talentul literar. La fel ca toate artele, creația literară implică astăzi din partea scriitorilor o cultură din cele mai solide, ordonată științific și nu la modul hocratic, de vechi autodidact. Apune — dacă n-a și apus — situația așezării fîntar de cuvinte, oricît de măiestrite într-un simplu catren, Argeșul concentrează o sinteză de gândire și fiecare vers devine un afirmism — nu numai strălucit ca formă, dar și încărcat de sens. „Imaginea nu e niciodată frumoasă în sine, ci prin ideea pe care o sugerează”, spunea Călinescu, subliniind apăsător că „Poezia este tensiune intelectuală”. „Cît despre atractivitatea scrisului — spunea tot el — ea trebuie să rezulte din pasiunea ideilor și din sinceritate. A căpta pe cititor prin ornamente și fioruri, înseamnă a-l face înapoi să gîndească”.

Am dat aceste citate, gîndindu-ne la nu puțin dintre tinerii scriitori care ne dau impresia cultivării în sine a limbii, a imagisticii, în iluzia, probabil, că-și afirmă „un stil” și că-și fundează „o originalitate”. Dar tot Călinescu argumenta cândva că „limba nu e frumoasă în sine, ci e valabilă în raport cu gîndirea individului”, iar cît despre stil, tot el prevenea pe acești artiști că „ce nu pricepe lucrătorul, nu merită adesea nici atenția estetului”.

Asta nu vrea să zică cumva că scriitorul nu trebuie să caute neconștient a-și înnoi exprimarea, mai mult: el trebuie să posedă, adică să-și însușească și-o cultură necoștientă, o tehnică. S-ar putea da suficiente exemple în special în rîndurile scriitorilor tineri cînd o carte nu este pe deplin înțebută, dacă nu e chiar ratată, nu din lipsă de talent, de stil, ci din pricina lipsei unei tehnici adecvate. Autorial „Bietului lozinde” dar și cel mai mare critic contemporan al nostru spunea: „Numai cu tehnică nu poți scrie o carte bună, dar cu talent și fără tehnică ești oricînd amenințat să scrii o carte rea”.

„Acesta ce și încă alte reflecții sugerate de Raportul conducerii de partid demonstrează în fond nivelul înalt, în deplină concordanță cu specificul său, la care a ajuns astăzi concepția noastră despre artă și literatură, ca și în genere despre veritabilele dimensiuni ale culturii contemporane. Prin ele însele, asemenea ideal și asemenea îndemnatul constituie tot atîtea atribuții în definirea condițiilor creatoare de continuă înflorire a artei și literaturii românești.

Se-nțelege că, pentru o asemenea complexă misiune, dezvoltarea artei și literaturii presupune nu numai o diversitate de stiluri, altfel implicată în însăși dăruirea talentului, dar cu atât mai mult o neconștientă pasiune pentru studierea și aprofundarea realității cu mijloacele care stau — trebuie să stea — astăzi la îndemîna intelectualului, cu nelstovite șete de cunoaștere și însușire a tot ce a mai înalt al artă și cultura mondială. Recomandarea conducerii de partid în acest sens constituie un veritabil program de acțiune pentru unanime de creație în ansamblul lor, ca și pentru fiecare din membrii lor în parte. Atrîgînd luarea aminte asupra spiritului de discernămint care trebuie să prezideze la aprecierea creației artistice și a operelor de artă de peste hotare, se subliniază tocmai necesitatea de a se intensifica legăturile de colaborare cu oamenii de cultură și artă din țările socialiste, ca și din celelalte țări, asigurîndu-se condiții pentru un contact permanent cu viața culturală contemporană, pentru manifestarea

REPERTORIUL ORCHESTRELOR SIMFONICE

ANCHETA „ȘCÎNTEI”

Ca și celelalte domenii ale culturii și artei, viața muzicală a întregii țări cunoaște în anii ofîndurii socialiste o continuă înflorire, fapt care-și găsește reflectarea și în activitatea celor 17 orchestre simfonice din Capitală și din țară. Una dintre problemele cheie care determină dezvoltarea continuă a acestor instituții — cea a alcătuirii repertoriului — constituie tema anchetei noastre. Ne-am adresat unor interpreți, compozitori, iubitori ai muzicii, solicitîndu-i să-și expună părerea despre programele stagiunilor trecute și despre profilul celei viitoare.

Ce vrem să ascultăm

Dirijorul MIRCEA BASARAB, directorul Filarmonicii de stat „George Enescu”, a ținut să rezeve programele realizate în această direcție: „În general, instituțiile muzicale din Capitală și din țară s-au străduit în stagiunea trecută să cuprindă în repertoriul lor lucrări valoroase ale muzicii clasice universale și lucrări reprezentative din creația românească contemporană. Sînt orchestre, de pildă cele din Cluj, Timișoara, Ploiești, care au început să-și precizeze o concepție, un profil propriu în acest sens; în programele lor se realizează adesea o interesantă îmbinare între muzica clasică și cea contemporană, acordîndu-se o atenție deosebită creației originale. În ce privește Filarmonica „George Enescu”, am căutat să oferim publicului lucrări care și-au confirmat valoarea de-a lungul timpului. Prima orchesteră a țării trebuie să aibă, după părerea mea, o ținută academică, repertoriul său fiind din multe puncte de vedere asemănător cu cel al unui teatru național, adică, să promoveze lucrările care și-au aflat consacrară universală, precum și lucrările românești de primă importanță. Ne-am propus pentru viitor să parcurgem mai sistematic ciclul marilor simfonii beethoveniene, mozartiene, repertoriul suietilor și al oratorilor clasice cerute în mod repetat de cei ce frecventează concertele de la Ateneu”.

În răspunsul său, compozitorul ANATOL VIURU a arătat că „repertoriul ar trebui să răspundă mai bine sarcinii de educare artistică a iubitorilor muzicii. De aceea, răspundînd dorințelor exprimate de către public, el trebuie să reprezinte o selecție exigentă a acestora. Cel ce alcătuiește programele să se ghidzeze după cerințele cele mai înalte și nu după cele conservatoare, înapoiate. În programarea creației contemporane — a adăugat interlocutorul nostru — prețuiesc spiritul de inițiativă, orientarea către piesele de substanță, evitarea succesorilor ușoare, sunătoare, dar fără ecou. În promovarea lucrărilor reprezentative românești, apreciez curajul și intuiția în selectare, și de admirat mai degrabă consacrară unei lucrări, decît reluarea unei lucrări consacrate”.

„Nu mi se pare întemeiată practica unor conducători de instituții muzicale care dau curs mecanic, deosebi prin abordarea unor lucrări masive, spectaculoase, chiar dacă acestea le depășesc posibilitățile. În alcătuirea repertoriului — a spus interlocutorul nostru — trebuie să plecăm întotdeauna de la posibilitățile reale de interpretare ale fiecărei formații, pentru că o muzică excelentă, prezentată necorespunzător, îl poate îndepărta de la concert și pe cel mai entuziast meloman. Despre ce profil propriu poate fi vorba cînd orchestrele din țară, fără să țină seama de forțele de care dispun, imită mecanic repertoriul Filarmonicii „George Enescu”? De pildă, s-au cîntat la București „Londonezele” lui Haydn și încă că alte cinci orchestre din țară le-au și înscris în programe”.

formal cererilor publicului, de multe ori format într-o direcție unilaterală — a subliniat dr. TEODOR DUMITRIU din Ca-

de cameră, condusă de Paul Popescu”.

„Mai mulți participanți la ancheta noastră au subliniat necesitatea ca alcătuirea programului unei stagiuni să se bazeze pe o concepție clară, de perspectivă, să urmărească definirea unui profil propriu al formației. Aceasta înseamnă, sub raportul repertoriului, și prezentarea unui număr mare de prime audii — modul cel mai direct de afirmare a originalității. Dar, după cum arăta dirijorul EUGEN PRICOPE, unele formații orchestrale încearcă să se facă cunoscute în-

În sala de concerte

tehnicianul MILTIADU SCĂRLĂTESCU din Capitală: „Revin cu insistență în programele de concert de-a lungul anilor, lucrări mai puțin interesante, depășite de evoluția compozitorilor respectivi sau pur și simplu nesemnificative pentru creația lor, în timp ce creații mai noi ale compozitorilor noștri sînt cîntate abia după 5-6 ani de la scrierea lor. Este evident că nu vom putea niciodată să judecăm evoluția unui compozitor român contemporan acutivă mersu aceluiași lucrări scrise de el cu ani

de ani, în timp ce creații mai noi ale compozitorilor noștri sînt cîntate abia după 5-6 ani de la scrierea lor. Este evident că nu vom putea niciodată să judecăm evoluția unui compozitor român contemporan acutivă mersu aceluiași lucrări scrise de el cu ani

Ing. MATEI HARITON din Capitală face următoarea propunere: „Să se organizeze în plină stagiune în Capitală sau într-un alt centru muzical un festival anual al creației originale, care să constituie un stimul pentru interpretările în primă audie și pentru reluarea unor piese deosebit de valoroase din repertoriul nostru contemporan. După atribuirea premiilor de stat și ale Academiei Republicii Socialiste România să se organizeze o amplă difuzare a lucrărilor premiate, în concerte, la radio și televiziune, prin discuri sau partituri pentru ca publicul larg să poată cunoaște realizările artei noastre muzicale”.

În urmă și ignorînd nolle scite realizări”. Mai mulți participanți la anchetă au făcut observația că mate-

Publicul „nu înțelege”?

În alcătuirea repertoriilor se manifestă uneori — după cum au subliniat unii dintre participanții la anchetă — inerția, părerea că publicul „nu înțelege” lucrările contemporane; pe acest temei se introduce în repertoriul lucrări „asa-zis „accesibile”, de fapt simpliste și nesemnificative. „Este adevărat, sînt incluse cu o gravă lipsă de discernămint în repertoriul curent unele lucrări originale de un gust indolent — ne-a spus compozitorul THEODOR GRIGORIU. Prezentarea acestor lucrări face un mare deserviciu muzicii românești, formării publicului. Ar fi bine ca forurile de răspundere — mă gîndesc la Consiliul Muzicii, la direcțiile filarmonicilor — să analizeze acest aspect și să alcătuiască împreună un „fond de cur” al creației românești care, recomandat atenț, să fie difuzat și popularizat sistematic, cu grijă, cu răspundere, în locații țară”.

„E necesar să se țină seama de faptul că publicul a evoluat vădit în ultimii ani, că este capabil și dorește să asculte pagini de un înalt nivel artistic, fără să se sperie de dificultățile pe care le conține unele dintre ele, ne-a răspuns poetul VASILE NICULESCU. Orice iubitor de muzică simte necesitatea programării unor permanențe sacre, a audierii unor mari valori ale teatruului universal al muzicii: Bach (care iubitor al muzicii nu simte nevoia să asculte într-o stagiune una din suitele sale, concertele brandenburghice etc.?) Mozart, Wagner, Richard Strauss, De Falla, Prokofiev sînt prea puțin prezenți”.

„Absența din repertoriul orchestrelor noastre a lucrărilor reprezentative și unele perioade din istoria muzicii a remarcat-o și regizorul LIE BALEA de la Opera de stat din Cluj: „Se simte lipsa de var-

itate la tîluri, la epoci, școli, stiluri. Din modul cum sînt alcătuite programele nu poți avea, la capătul unei stagiuni, o imagine cuprinzătoare asupra evoluției muzicii de-a lungul veacurilor. Sînt nume care nu apar timp îndelungat în program, de exemplu: Vivaldi, Corelli, filii lui Bach. Pe de altă parte, mi se pare firesc să cunoaștem modalitățile compozitive ce se afirmă în lumea muzicii contemporane, prin intermediul formațiilor noastre. Cele cîteva prime audii bucureștene nu ne pot însă satisface”.

„Necesitatea largirii — cu discernămint în aprecierea valorilor artistice a repertoriului contemporan universal a fost subliniată și de muzicologul OCTAVIAN LAZĂR COSMA. „Iubitorii muzicii cunosc mai degrabă prin intermediul discului și al radioului și mai puțin din programele formațiilor noastre — lucrări de Messiaen, Villa Lobos, Luigi Nono, Lutoslavski și alții, compozitori care au dovedit seriozitate și simț artistic în căutările lor”.

Mai mulți participanți la ancheta noastră, printre care tov. MATEI N. DIACONU, funcționar la baza de aprovizionare a M.I.C. din Capitală, au propus ca manifestările muzicale importante să fie mai bine popularizate în presă, la radio și televiziune, prin cinematografe, astfel încît ele să se desfășoare aproape în anonim. Iar tov. PAUL VALENTIN BĂLĂN de la Casa regională a creației populare din Baia Mare, a arătat că ar fi bine dacă inițiativa Televiziunii de a transmite unele concerte și spectacole prezentate de artiștii noștri s-ar continua cu mai multă consecvență și s-ar extinde și la concertele unor cunoscuți formații orchestrale sau ale unor solisti de peste hotare.

Din răspunsurile primite a reșit în evidență necesitatea unei mai mari exigențe în alcătuirea repertoriilor — în sensul cuprinderii celor mai semnificative lucrări din literatura muzicală originală, din patrimoniul creației universale. Eforturile spre ridicarea la un nivel mai înalt a vieții de concert trebuie să țină seama de cerințele educative estetice a publicului, de exigențele în creșterea clasei de ascultători. Acordînd și în continuare o atenție deosebită nivelului calitativ al interpretării și căuțînd forme tot mai interesante pentru atragerea, înțierea și educarea muzicală a unor noi categorii de ascultători, formațiile orchestrale vor reuși în mai mare măsură să răspundă înaltei lor misiuni, cerințelor justificate ale iubitorilor muzicii.

Părerea că muzica românească contemporană nu este întotdeauna pusă în valoare așa cum se cuvine și-a exprimat-o și

GH. ANGHEL. Pictorul Theodor Pallady (bronz) — Muzeul din Craiova

Anchetă realizată de Mircea SIMIONESCU și Sorin MOVILEANU

LA A XX-A ANIVERSARE A PROCLAMĂRII REPUBLICII DEMOCRATE VIETNAM

SALUT FRĂȚESC EROICULUI POPOR VIETNAMEZ!

Poporul vietnamez sărbătorește astăzi împlinirea a 20 de ani de la cel mai de seamă eveniment al istoriei sale — proclamarea Republicii Democratice Vietnam. Revoluția din august și întemeierea, la 2 septembrie 1945, a statului vietnamez independent au constituit o incununare a luptei îndelungate și pline de eroism duse de poporul vietnamez pentru scuturarea jugului colonial, pentru libertate și făurirea unei vieti noi.

La scurtă vreme de la proclamarea independenței, acest brav popor a fost însă nevoit să-și întrerupă munca pașnică și să-și mobilizeze toate forțele în lupta împotriva agresiunii colonialiste franceze, pentru apărarea independenței și cuceririlor sale revoluționare. După victoria dobândită în 1954 și reinstaurarea păcii pe pământul Indochinei, prin acordurile de la Geneva, el a trecut la o vastă muncă de reconstrucție. Într-o perioadă relativ scurtă oamenii muncii din R. D. Vietnam au reușit să obțină succese importante în dezvoltarea economiei și culturii, în opera de construcție socialistă. În industrie, față de 41 de întreprinderi ce existau în 1954, în prezent funcționează peste 1.000 de fabrici și uzine. Totodată producția agricolă a crescut de peste două ori față de 1939, anul cu cea mai mare recoltă anuală. Realizări importante s-au obținut și în domeniul învățământului, asistenței sociale, ridicării nivelului de trai al poporului. Oamenii muncii din țara noastră urmăresc cu căldură simpatie munca plină de abnegație desfășurată de poporul vietnamez, sub conducerea Partidului celor ce Muncesc din Vietnam, și salută din toată inima remarcabilele sale succese în construcția socialistă.

Poporul vietnamez este însă din nou împiedicat să-și consacre toate forțele muncii pașnice, constructive. Cea de-a 20-a aniversare a proclamării R. D. Vietnam are loc în condițiile luptei eroice a poporului vietnamez împotriva agresiunii americane, pentru apărarea cuceririlor sale istorice. Sfidând protestul plin de indignare al omenirii iubitoare de pace, cercurile imperialiste din S.U.A. duc un război fățiș împotriva poporului vietnamez. Paralel cu intensificarea operațiilor de război în Vietnamul de sud, în încercarea zadarnică de a înăbuși lupta forțelor patriotice conduse de Frontul Național de Eliberare — S.U.A., urmînd politica de „escaladare” a agresiunii, se dedau la atacul aviativ neconținut împotriva R. D. Vietnam, bombardînd orașe și sate, mitralînd populația, distrugînd obiective de utilitate publică.

În fața acestor acțiuni barbare, populația R. D. Vietnam s-a ridicat ca un singur om pentru a opune rezistență agresiunii, a apăra independența și integritatea patriei sale. În pofda alarmelor aeriene și bombardamentelor zilnice, munca în fabrici și pe ogoare se desfășoară neîntrerupt. Totodată, datorită eroismului forțelor armate nord-vietnameze și al întregii populații, agresorii suferă pierderi grele: pînă la 30 august 1965, au fost doborîți 500 de avioane americane, 8 nave de război ale dusmanului care au violat apele teritoriale nord-vietnameze, au fost scufundate sau deteriorate.

În lupta sa dreaptă poporul vietnamez — din nord și din sud — se bucură de sprijinul țărilor socialiste, al altor state iubitoare de pace și libertate, de solidaritatea tuturor popoarelor.

Poporul român a condamnat cu hotărîre acțiunile agresive ale S.U.A., și-a exprimat solidaritatea deplină cu lupta poporului vietnamez. I-a acordat și îi acordă întregul său sprijin. Guvernul țării noastre a protestat cu cea mai mare fermitate împotriva bombardamentelor aviatice americane asupra R. D. Vietnam, împotriva extinderii intervenției militare a imperialismului american, prin trimiterea de noi efective militare în Vietnamul sud, denunțîndu-le ca acte de război fățiș care încăleacă cele mai elementare norme ale dreptului internațional. Din glas sentimentelor întregului nostru popor, Motiunea adoptată de cel de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român subliniază: „Cereți să se pună capăt acțiunilor agresive ale S.U.A., să înceteze bombardamentele împotriva R. D. Vietnam, să fie retrase toate trupele străine din Vietnam! Să se respecte dreptul poporului vietnamez de a-și hotărî singur soarta, fără vreun amestec din afară, potrivit propriei sale voinți!”

Declaram solemn că poporul român este hotărît să acorde poporului vietnamez întregul său ajutor frățesc.

Poporul vietnamez apără o cauză dreaptă — cauza libertății și independenței patriei, apără dreptul său sacru de a fi stăpînit propriului destin. Această cauză este invincibilă; ea va birui.

De ziua marilor sărbători a R. D. Vietnam, poporul român transmite poporului țării frățești un fierbinte salut și urarea de a obține noi succese în opera de construcție socialistă și în lupta împotriva agresiunii imperialiste; urăm întregului popor vietnamez înfăptuirea deplină a aspirărilor sale naționale spre independență, suveranitate, unitate și integritatea teritorială a patriei sale.

Spectacol de gală cu filmul

„Satul plutitor”

La cinematograful „Republica” din Capitală a avut loc miercuri seara un spectacol de gală cu filmul „Satul plutitor” — o producție a studiourilor din R. D. Vietnam — organizat de Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă cu prilejul sărbătoririi celei de-a XX-a aniversări a proclamării independenței Republicii Democratice Vietnam.

Regizorul Mircea Drăgan a vorbit despre însemnătatea acestui eveniment, despre munca și lupta poporului vietnamez și despre succesele cineaștilor din această țară.

Au participat: Pompiliu Măcovel, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Ion Paș, președintele Institutului Român pentru Relații Culturale cu Străinătatea, Eduard Mezincescu, adjunct al ministrului afacerilor externe.

Au fost prezenți Hoang Tu, ambasadorul R. D. Vietnam la București, și membri ai ambasadei, precum și membri ai corpului diplomatic.

Cu prilejul aceluiași eveniment, la cinematograful „Lumina” din Capitală se desfășoară, între 2 și 5 septembrie, „Zilele filmului vietnamez”.

(Agerpres)

Adunarea festivă din București

Cu prilejul celei de-a 20-a aniversări a proclamării independenței Republicii Democratice Vietnam, miercuri după-amiază a avut loc în sala Teatrului C.C.S. din Capitală o adunare festivă, organizată de Comitetul orașesc București al P.C.R. și Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă.

În prezidiul adunării au luat loc tovarășii Alexandru Drăgăni, membru al Comitetului Executiv și secretar al C.C. al P.C.R., Petre Blajovici, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Mia Groza, vicepreședinte al Marii Adunări Naționale, Eduard Mezincescu, adjunct al ministrului afacerilor externe, Mihnea Gheorghiu, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, Vasile Lixandru, vicepreședinte al Statului popular al Capitalei, și Hoang Tu, ambasadorul R. D. Vietnam la București.

În sală se aflau reprezentanți ai conducerii unor instituții centrale și organizații obștești, oameni de știință, artiști și cultură, muncitori din întreprinderi bucureștine, ziariști, precum și membri ai Ambasadei R. D. Vietnam la București.

Luînd cuvîntul, tovarășa Mia Groza a spus:

Alături de poporul prieten vietnamez, sărbătorim astăzi împlinirea a 20 de ani de la proclamarea independenței Republicii Democratice Vietnam. Ziua de 2 septembrie 1945 a marcat începutul unei ere noi, de importante transformări revoluționare în viața poporului vietnamez și a patriei sale.

După conferința de la Geneva

din 1954, muncind cu entuziasm, harnicul popor al R. D. Vietnam a izbutit să vindece rănilor provocate de războiul dezlanțat de cerurile colonialiste franceze și să pună bazele unei economii naționale de sine stătătoare, transformînd țara dintr-o colonie semifeodală într-un stat independent socialist.

Cea de-a XX-a aniversare a proclamării independenței R. D. Vietnam, a subliniat tovarășa Mia Groza, este sărbătorită de către poporul vietnamez cu un bogat bilanț de realizări. Vorbitoroa s-a referit pe larg la succesele obținute de poporul vietnamez în agricultură, industrie, în domeniul culturii, în ridicarea nivelului de trai.

În continuare vorbitoarea a spus: Este un prilej de satisfacție să constatăm că între Republica Socialistă România și Republica Democrată Vietnam s-au statornicit relații de prietenie și colaborare frățească. Poporul român se bucură din toată inima de realizările și succesele obținute de poporul frate vietnamez în construirea socialismului în patria sa, în apărarea cuceririlor sale revoluționare.

Alături de popoarele țărilor socialiste și ale altor state iubitoare de pace și libertate, poporul român și-a ridicat glasul, condamndîndu cu cea mai mare fermitate agresiunea S.U.A. în Vietnam, atacarea țării socialiste surori — R. D. Vietnam —, exprimîndu-și deplina solidaritate cu lupta Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud.

Guvernul și poporul român consi-deră imperios necesar să se pună în aplicare în mod strict prevederile acordurilor de la Geneva din

1954. Guvernul și poporul român își reafirmă întreaga lor solidaritate, simpatie și sprijin față de cauza dreaptă a poporului vietnamez.

În continuare a luat cuvîntul Hoang Tu, ambasadorul R. D. Vietnam la București, care a spus:

La 2 septembrie 1945, în piața istorică Bădin din Hanoi, președintele Ho Și Min a proclamat, în numele întregului popor vietnamez, independența țării și înființarea Republicii Democratice Vietnam.

După lupta plină de sacrificii împotriva colonialiștilor francezi, acordurile de la Geneva din 1954 au recunoscut independența, suveranitatea, unitatea și integritatea teritorială a Vietnamului.

În Vietnamul de nord, complet eliberat, poporul nostru, sub conducerea Partidului celor ce Muncesc din Vietnam, înfruntînd multe greutăți, și-a reconstruit țara și înainteză pe drumul socialismului.

În Vietnamul de sud, în aceeași perioadă de 10 ani, de la restabilirea păcii, imperialismul american au săvîșit și săvîșesc o agresiune barbară, încercînd să-l transforme într-o colonie de tip nou. Poporul din Vietnamul de sud a dat și dă lupturi zdrobitoare imperialiștilor și clicii lor de marionete. Astăzi Frontul Național de Eliberare a eliberat 4,5 din teritoriul țării cu 10 din cele 14 milioane de locuitori ai Vietnamului de sud. Poporul nostru este ferm hotărît să lupte împotriva imperialiștilor americani pînă la victoria finală.

Reafirmîm încă o dată, a subliniat vorbitorul, că o soluție politică pentru rezolvarea problemei Vietnamului nu este posibilă decît printr-o declarație solemnă în care guvernul Statelor Unite să recunoască cele patru puncte precizate în declarația guvernului Republicii Democratice Vietnam.

Vietnamul și Republica Socialistă România, a spus vorbitorul în încheiere, sînt două țări socialiste surori avînd legături strînse de prietenie stabilite încă de mult. Poporul român și-a exprimat deplina solidaritate acordîndu-ne sprijin și ajutor în lupta noastră justă. Aceste manifestări ale poporului român sînt considerate de poporul vietnamez drept o expresie strălucită a internaționalismului proletar.

Folosînd acest prilej, exprim recunoștința noastră sinceră guvernului și poporului român pentru ajutorul prețios acordat poporului nostru.

Cuvîntările au fost subliniate de aplauze.

În încheiere a fost prezent un program artistic. (Agerpres)

TELEGRAMĂ

Cu prilejul celei de-a XX-a aniversări a proclamării Republicii Democratice Vietnam, tovarășul Cornelu Mănescu, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, a transmis călduroase felicitări și urări de succese în activitatea tovarășului Nguyen Duye Trinh, ministrul afacerilor externe al Republicii Democratice Vietnam.

Cuvîntarea premierului Fam Van Dong la mitingul de la Hanoi

HANOI 1 (Agerpres). — După cum s-a mai anunțat, la mitingul care a avut loc la Hanoi cu prilejul celei de-a XX-a aniversări a proclamării independenței R. D. Vietnam, Fam Van Dong, președintele Consiliului de Miniștri al R. D. Vietnam, a rostit o cuvîntare, în care a făcut o trecere în revistă a rezultatelor obținute de poporul vietnamez în construcția socialismului.

„Începînd din 1954, a subliniat el, revoluția poporului nostru a intrat într-o nouă fază de dezvoltare. Partea de nord a țării merge pe calea socialismului, iar partea de sud continuă să revitalizeze națională democratică și populară întreaga țară luptă pentru aplicarea acordurilor de la Geneva și reunificarea națională pe cale pașnică”.

Menționînd succesele obținute de poporul vietnamez, Fam Van Dong a arătat că în domeniul agriculturii producția a crescut, în ultimii 11 ani, cu aproape 50 la sută, ceea ce a permis lichidarea foametei cronice din timpul regimului colonialist.

În domeniul industriei, a subliniat el, valoarea producției a crescut în aceeași perioadă de aproape 20 de ori. Ponderea industriei în valoarea globală a producției industriale și agricole a ajuns la 50 la sută în 1964. Referîndu-se la succesele obținute în domeniul cultural și social, primul ministru a arătat că 95 la sută din populație știe să scrie și să citească, iar un sfert din numărul populației frecventează în prezent cursurile unei școli. Numărul studenților a crescut de 23 de ori într-o perioadă de zece ani, iar numărul cadrelor formate în școlile superioare și secundare este de 50 de ori mai mare decît numărul cadrelor formate în aproape un secol de dominație colonială.

În continuare, primul ministru Fam Van Dong s-a referit la lupta împotriva agresiunii S.U.A. dusă de populația din Vietnamul de sud, arătînd că Frontul Național de Eliberare are un cuvînt hotărît în rezolvarea problemei sud-vietnameze. El a arătat apoi

că nu este nimic mai prețios decît libertatea și independența și poporul vietnamez este hotărît să facă toate sacrificiile necesare pentru libertatea și independența sa, fiind gata să lupte 5, 10, 20 sau chiar mai mulți ani pentru realizarea telurilor sale. El a arătat că declarațiile despre „pace” și „trative” ale oficialiștilor americani sînt ipocrite și că S.U.A. urmăresc prin acestea continuarea războiului de agresiune.

Unicul drum pentru asigurarea unei păci adevărate și durabile este înfrîngerea agresiunii în războiul din Vietnamul de sud și acțiunile sale de „escaladare” împotriva R. D. Vietnam, zdrobirea planurilor sale de extindere a războiului.

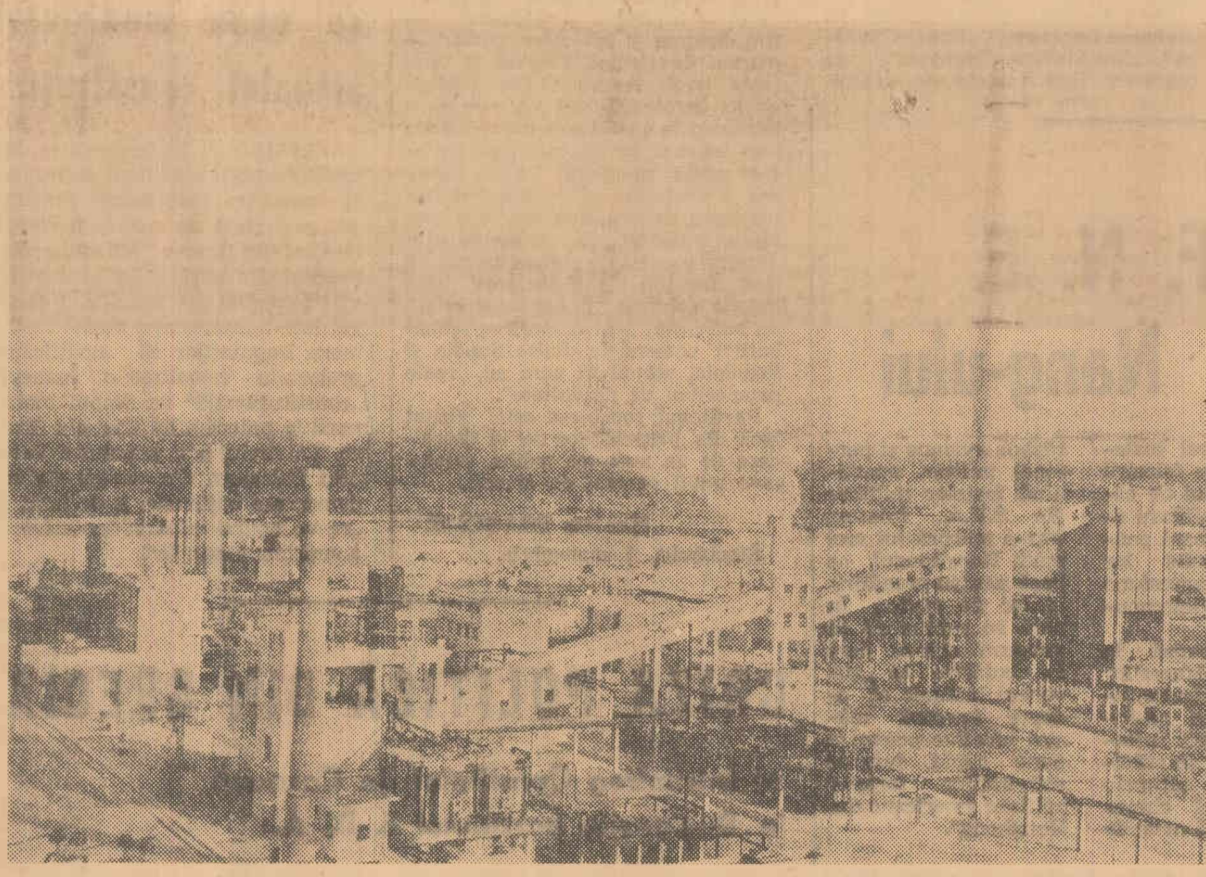
Popoarele din Vietnam și din lumea întreagă trebuie să lupte cu hotărîre pentru a pune capăt războiului de agresiune din Vietnamul de sud și pentru a determina guvernul american să respecte acordurile de la Geneva din 1954 cu privire la Vietnam.

Sărbătorind a 20-a aniversare a proclamării R. D. Vietnam, întregul popor vietnamez este hotărît să dezvolte tradițiile revoluției din august 1945 și să ducă lupta pînă la capăt pentru înfrîngerea agresiunii imperialiste și reunificarea țării.

*

Cu prilejul celei de-a XX-a aniversări a proclamării independenței Republicii Democratice Vietnam, Fam Van Dong, președintele Consiliului de Miniștri al R. D. Vietnam, a oferit o recepție.

La recepție au participat președintele Ho Și Min și alți conducători de partid și de stat. Cu acest prilej, primul ministru Fam Van Dong a toastat pentru victoria deplină a poporului vietnamez în lupta împotriva agresiunii americane. De asemenea, el a mulțumit în numele Comitetului Central al Partidului celor ce Muncesc din Vietnam, al guvernului și poporului vietnamez, popoarelor din lumea întreagă pentru sprijinul și simpatia față de poporul vietnamez.

Usina cocschimică intrată recent în funcțiune la Combinatul siderurgic Thai Nguyen

Prima înflînire cu avioanele americane, venite să bombardeze teritoriul Vietnamului de nord, am avut-o chiar a doua zi după sosirea la Hanoi.

Dis-de-dimineață am plecat spre cooperativa agricolă Yen Zuen, nu departe de capitală. Înaintîm pe șoseaua fîcaltă de cocotieri și bananieri, dincolo de care se înfîlă cîmpurile acoperite de verdele dens al orezului de toamnă. Sute de oameni, cu pălării conice de paie, se grăbeau cu biciclete sau pe jos la munca cîmpului. În întîmpinare veneau, sprinten, cu cobilițe pe umăr, femei aducînd coșuri doloare de fructe și zarzavaturi spre piețele orașului.

La Hanoi și în împrejurimi domnește calmul, o atmosferă de muncă dirză, un moral înalt. Toată lumea își îndeplinește obligațiile cotidiene, fără să înădă conștiința și să nu noaptea, zi de lucru sau de odihnă.

Toată lumea e pătrunsă de ură adîncă împotriva imperialiștilor și de dragostea nemărginită pentru patrie și socialism.

Ne continuăm drumul. Și iată că prin țesătura frunzelor de bananieri deslușesc primele țevi de tun înșinînd spre cer. Soldații din apărarea antiaeriană stau în grupuri alături de ele. Peste câteva minute, într-un cîmp deschis, zăresc o nouă scenă caracteristică Vietnamului de azi: zeci de liniși și liniere umăresc expunerea unui ofițer care desenează cu creta pe o tablă de școală. La marginea grupului puștile sînt adunate buchet cu țevile lucind. E un exercițiu de pregătire militară. Sute de mii de liniși s-au înrolat, la chemarea partidului, în „brigăzile de voluntari”, gata să meargă oriunde e nevoie pentru a apăra patria împotriva agresorilor.

Cîmpia mătăsoasă e învălă de lumina de argint a soarelui tropical. Pîcuri, pîcuri, oamenii lucrează de zor plantînd răsadurile celei

de-a doua recolte de roșii. Satul spre care ne îndreptăm pare aproape nelocuit. „Toată lumea e la lucru” — ne spune un înfîr care ne așteaptă împreună cu cîțiva sătenii în piața din centrul satului. Tînărul, Nguyen Thu, este unul dintre conducătorii cooperativei. Ne invită în sediu și la o ceașcă de ceai fierbinte ne povestește cu pasiune despre satul său, despre oamenii din sat, desicîndu-i la munca cîmpului, vitejii în lupta cu dusmanul.

„Nu este om mai vîrstnic în sat care să nu fi luat parte la războiul de rezistență — ne spune el. 34 și-au dat viața pe cîmpul

construim adăposturi și tranșee de apărare”. Am văzut o porțiune a tranșeei care e înconjurată satul. Se înșirau pe coama unei coline. La fiecare cinci, șase metri s-au ridicat din lespezi de noroi, înălțate acum ca cimentul, tranșee care au devenit o adevărată rețea. Într-una dintre ele era instalată o armă antiaeriană — și și noaptea de veghe cereului. Printre cei care deservesc aici postul erau și două fete din sat. Una dintre ele, Nguyen Ten Thai, de douăzeci de ani, vioaie, cu obraji Imbujoși, poartă o cască de plută, împodobită cu ramuri verzi, eidoma ostășii-

Asemenea păsări de pradă zdrobite se pot vedea la cîțiva kilometri de Hanoi, în „cimitirul” avioanelor distruse. În multe cazuri, cele mai perfecționate avioane agresoare au fost doborîte de gloanțele unor puști obișnuite. În rapoartele comandanților forțelor intervenționiste, devinute publice, se recunoaște că, datorită tirului cu care sînt înțîmpinate de întreaga populație, avioanele americane sînt nevoite să zboare la mari înălțimi și să nu-și poată țînti obiectivele.

Îl întreb pe comandant dacă a avut pînă acum

vioane! Ar putea fi ale armatei vietnameze, dar nu, șoferul le distinge însemnele. Oprește mașina și-mi face semn să cobor. Tărînul mă ia de mîni și mă trage după el, într-o ogradă, apoi mă împinge spre adăpostul săpăit sub cocotieri. Avioanele cotesc însă spre sîfîng, nu se apropie de Hanoi. Le urmăresc. Înainte de a surzi vreun zgomot, zăresc o colonă de fum. Apoi, un șir de explozii. Unul dintre avioane coboară în picaj, după cîteva secunde se ridică din nou, urmărit de obuze. Canada se aude tot mai departe, iar avioanele agresoare se pierd învaluite în fumul artileriei. E prima scenă de luptă pe care am văzut-o în Vietnam. Asemenea scene se repetă zilnic și în locurile cele mai neașteptate.

Chiar și în aceste condiții grele, cînd alarmele aeriene au loc de mai multe ori pe zi, cînd teritoriul țării este zilnic bombardat, presa relatează despre noi succese care se adaugă la bilanțul realizărilor în cei 20 de ani de la proclamarea Republicii Democratice Vietnam. La șantierul naval din Haihong a fost lansat la apă primul cargonat construit în țară, la Hanoi a intrat în funcțiune prima fabrică de locomotive din republică.

„Seara, în Palatul Adunării Naționale s-a desfășurat adunarea festivă consacrată marilor aniversări. Sala era plină de oameni învîmșînțali sărbătorești, cu fețele vădînd holărire și dirzenie. Cînd, la sfîrșitul festivității, președintele Ho Și Min s-a adresat sălii, tuturor tinerilor și vîrstnicilor, bărbaților și femeilor cu un îndemn la muncă și luptă și mai hotărîtă, întreaga asistență a scandat minute în șir: „Vom învinge!”.

Alexandru CIMPEANU
Hanoi, septembrie 1965.

DE LA TRIMISUL NOSTRU SPECIAL ÎN VIETNAM

Destoinici în muncă viteji în luptă

de luptă. După victorie, ne-am unit în cooperativă, am construit un sistem de irigații, oamenii au învățat carte. S-a ridicat economia satului, nivelul de trai și de cultură. Fiecare fără are casă, haine și orez. Așa e pasul tot, în saletele noastre. Americanii vor să distrugă ceea ce am cucerit. Noi însă muncim ca niciodată pentru sporierea recoltei, înfîlțirea statului, a armatei”. Nguyen ne-a arătat apoi proiectul de dezvoltare a satului în anii ce vin. Se vor construi noi ulițe, se va lărgi sistemul de irigații... „Sătenii și-au făcut planuri mari — spune Nguyen, dar iată că pentru moment sîntem nevoiți ca după munca cîmpului să

lor de pe pozițiile de luptă din junglă. A dovedit apărîndu-mi militare, fiind printre cei mai buni țîntași din sat. Pușca e aproape cît ea, dar o minuește bine și e îndivlată, ni se spune, de mulți țîntași.

— Cum te simți în chip de oște? — o întreb.

— Sînt gata pentru apărarea patriei — răspunde ea cu dirzenie.

Și ca ea sînt gata toți cei pe care i-am înțîlnit estlăzi la exercițiile militare, toți cei care lucrează la cîmp, tineri și vîrstnici, întregul popor vietnamez. Și mulți dintre ei, sînd de veghe alături de ostașii armatei populare, au la activul lor avioane agresoare care nu s-au mai întors la bază.

lupte cu bombardierele americane.

— Nu-au îndrăznit să vină pînă aici — spune el. Dar le văd adesea acolo, spre muntii. Inamicul e viclen. Sîm de pază și și noaptea. Ne întorcîm spre Hanoi. În mijlocul satului Thanh Tri mașina e înțelînit pentru a ocoli o căruță oprită în drum. Un fîrîn gesticule de zor în fața mașinii, arătînd spre cer, și își lovi cu ciudă palma de genunchi, văzînd cît de greu îl înțelege. Privesc spre cer. Urmăresc un stol de păsări albucînd de sub covorul albicînd al norilor. Stoul ajunge într-un lumină și, alins de razele soarelui, se transformă în puncte scînteietoare. A-

● În cluda bombardamentelor și alarmelor zilnice care împiedică desfășurarea normală a procesului de producție, aproape toate uzinele și fabricile din R. D. Vietnam și-au îndeplinit planul pe semestrul I al anului 1965. 15 uzine și-au depășit planul lor de producție.

● În cadrul Combinatului siderurgic de la Thai Nguyen au intrat în funcțiune două noi unități — o uzină cocschimică cu o capacitate anuală de 150.000 tone de coes și o fabrică de aglomerare cu o capacitate anuală de 130.000 tone de minereu.

● În apropiere de Hanoi a intrat în funcțiune cea mai importantă întreprindere textilă din R. D. Vietnam. Ea ocupă o suprafață de 24 ha și cuprinde, în plus, o filatură de bumbac, o țesătorie complexă, o vopsitorie etc. Întregul proces de producție este automatizat.

● Într-o țară în care 95 la sută din populație nu știa să scrie și să citească, analfabetismul a fost aproape în întregime lichidat. Numărul elevilor a crescut de 3 ori față de anul 1954, ajungînd la 4 milioane pe an.

● S-a îmbunătățit mult asistența medicală. Față de 1955, cînd un medic revenea la 180.000 de locuitori, în prezent proporția este de 1 medic la 2.000 de locuitori. A crescut rețeaua sanitară, iar multe boli ca holera, variola, poliomielița — un adevărat flagel pentru populație — au dispărut cu desăvîrșire.

● În comparație cu anul 1959, producția de cereale a crescut de mai bine de 2 ori, septelul de animale aproape de 2 ori, iar suprafețele cultivate cu plante industriale de 7 ori. Rețeaua medie de orez la ha a crescut — în această perioadă — de la 1.200 kg la 2.000 kg, multe gospodării obținînd chiar 5.000 kg.

De strajă cerul patriei. O subunitate de apărare antiaeriană fruntașă

TELEGRAME

Tovarășului CHIVU STOICA

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Dragă tovarășe Chivu Stoica,

Consiliul Prezidențial al Republicii Populare Ungare vă transmite cele mai bune urări cu ocazia realegerii dv. în funcția de președinte al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România. Vă doresc multă sănătate și succese în munca dv. de răspundere în interesul avântului poporului român, pentru binele cauzei socialismului și păcii.

ISTVAN DOBI
Președintele Consiliului Prezidențial
al Republicii Populare Ungare

Tovarășului ION GHEORGHE MAURER

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

Dragă tovarășe Maurer,

Permiteți-mi să vă transmit cele mai bune urări, în numele Guvernului Revoluționar Muncitoresc-Tărănesc Ungar și în numele meu personal, cu ocazia realegerii dv. în funcția de președinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România.

Vă doresc noi succese în activitatea dv. nobilă desfășurată în interesul avântului poporului român, pentru binele cauzei socialismului și păcii.

KALLAI GYULA
Președintele Guvernului Revoluționar
Muncitoresc-Tărănesc Ungar

Excelenței sale CHIVU STOICA

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Excelenței sale ION GHEORGHE MAURER

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

București

Cu ocazia realegerii Excelențelor Voastre în funcțiile de președinte al Consiliului de Stat și, respectiv, de președinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, în numele poporului sud-vietnamez, al Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud și al meu personal, am onoarea să adresez Excelențelor Voastre călduroase felicitări. Urez Excelențelor Voastre multă sănătate pentru a conduce poporul român în construcția României prospere și pentru a contribui la apărarea păcii în Europa și în lume.

Binevoii să primiți, Excelențelor, asigurarea înaltei mele considerații.

NGUYEN HUU THO
Președintele Comitetului Central
al Frontului Național de Eliberare
din Vietnamul de sud

Tovarășului ION GHEORGHE MAURER

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

București

Cu ocazia realegerii dv., primiți, tovarășe președinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, felicitările mele cele mai călduroase.

În același timp, exprim urări sincere pentru continua dezvoltare a relațiilor prietenești dintre cele două țări ale noastre vecine, în interesul popoarelor noastre, al consolidării păcii și dezvoltării socialismului în lume.

PETAR STAMBOLICI
Președintele Vecei Executive Federale
a R.S.F. Iugoslavia

Excelenței sale Domnului CHIVU STOICA

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

București

Cu ocazia realegerii Excelenței Voastre în cea mai înaltă funcție a Republicii Socialiste România, sint fericit să vă adresez, în numele meu personal și în numele poporului izraelian, sincere felicitări.

ZALMAN SHAZAR
Președintele Izraelului

Excelenței sale ION GHEORGHE MAURER

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

București

Cu ocazia realegerii dv. ca președinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, am plăcerea să vă adresez urările mele cele mai sincere.

LEVI ESHKOL
Prim-ministru

ORAȘUL EROU DE PE VOLGA

(Urmare din pag. I-a)

Întâi casa legendarului sergent Pavlov. Aici timp de 63 de zile cinci soldați au rezistat încercărilor inamice. De pe moștile lui Mamai, unde s-au desfășurat cele mai singurase lupte, se înfrățescăză paronoma orașului reînscut. Cu două decenii în urmă, privirile cuprinsului de aici, de-a lungul Volgăi, peste 75 de km de ruine, locuri unde părea că viața nu va mai pulsa niciodată. Dar adoma pășărilor Phoenix, Volgogradul a reînscut din cenușă și astăzi în fața vizitatorilor se deschide priveliștea unui oraș în plină înflorire.

Bulevarde largi, inundate de verdețată, se întind până în depărtări, pe zeci de kilometri. Pe fațada îndiguită cu beton au apărut splendide parcuri cu boschete și flori. „Krasnii Oclidabr”, pe unde trecea linia frontului, e azi o mare uzină de oteluri speciale.

Astăzi Volgogradul a devenit un puternic centru economic. O mare rafinărie, uzina de tractoare, combinat chimice, uzine de aluminiu, otel, negru de fum și cauciuc își înalță coșurile, alcătuind un impunător peisaj industrial. În același timp, harnicii locuitorii ai Volgogradului au construit peste cinci milioane de metri pătrați de suprafață locuibilă, de două ori și jumătate mai mult decât înainte de război. Numai anul acesta au fost date în folosință locuințe însumând 130.000 m.p. Școli, spitale, edificii publice, instituții culturale și științifice vin să întregescă tabloul acestui mare oraș în continuă dezvoltare.

La marginea Volgogradului se înalță una dintre cele mai mari centrale electrice din Uniunea Sovietică. Peste 2.500.000 de kilowați pomene de aici pe fire de înaltă tensiune spre Moscova sau Donbas. Barajul de beton are mai mult de un kilometru. Dincolo de el, pe o lungime de peste 600 km., își leagă valurile Marea Volgograd. Urtașele turbogeneratoare care te împingă în sala agregă-

țelor cu un puterit potențial dezvoltat cite 115.000 de kilowați fiecare. Cele 11 miliarde kWh. produse anual de hidrocentrală, reprezintă aproape de trei ori mai mult decât prevedea întregul plan GOELRO.

În același timp o instalație specială — un lift automat avatic — ridică peștele din adâncul apelor pentru a-l transporta peste uriașul baraj de beton. Ingenioasa instalație asigură astfel condițiile pentru dezvoltarea mai departe a pisciculturii pe Volga.

„Constructor de tractoare” este un titlu cu care, pe bună dreptate, se pot mândri zeci de mii de locuitorii ai orașului. Uzina de tractoare din Volgograd este o întreprindere unică, care „se naște” acum pentru a treia oară. Hârlele din care au ieșit primele tractoare sovietice, și care au fost înălțate din nou după bătălia de pe Volga, sint acum în plină reconstrucție, în vederea sporirii producției cu zeci de mii de tractoare anual. Instalarea noilor linii automate, montarea unor utilaje perfecționate, lărgirea suprafețelor de producție și — concomitent — pregătirea pentru fabricarea tractorului „DT-75”, toate acestea au fost realizate fără a se opri măcar pentru o zi activitatea uzinei.

Reconstrucția presupune toată o grijă pentru aspectul modern al întreprinderii, afirmă B. I. Serenko, inginer-sef adjunct al uzinei. În toate secțiile noi aerul este împropiat de instalații perfecționate, razele soarelui pătrund prin ferestrele largi și prin acoperișul de sticlă.

La 11 iulie 1965, orașul-erou Volgograd a primit, în semn de recunoștință și prețuire din partea întregului popor sovietic, înalte distincții: Ordinul „Lenin” și „Steaua de aur”. Cu acest prilej, locuitorii săi și-au readărat hotărârea de a păstra cu sfințenie și a continua cu abnegație înaltele tradiții de luptă și de muncă ale orașului-erou, pășind în primele rânduri ale constructorilor comunismului.

DE PESTE HOTARE

O. N. U. REDESCHIDERA

CELEI DE-A 19-A SESIUNI A ADUNĂRII GENERALE

NEW YORK 1 (Agerpres). — Miercuri seara au fost reluate la New York, sub președinția lui Alex Quaison-Sackey, ministrul afacerilor externe al Ghanei, lucrările celei de-a 19-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U. (Sesiunea a 19-a a început la 1 decembrie 1964 și a fost întreruptă la 18 februarie 1965).

Adunarea Generală a adoptat fără obiecții concluziile Comitetului special al O.N.U. pentru operațiunile de menținere a păcii, care a recomandat ca Adunarea Generală să-și continue normal lucrările în conformitate cu regulile ei de procedură, articolul 19 al Cartei să nu mai fie invocat în legătură cu operațiunile din Congo și Orientul Mijlociu, iar dificultățile financiare ale Organizației să fie soluționate prin contribuții benevole ale statelor membre, țările mai dezvoltate vărsând sume mai mari.

A luat apoi cuvântul secretarul general al O.N.U., U Thant, care a vorbit despre gravitatea situației financiare a O.N.U. și a chemat țările membre să contribuie voluntar la ieșirea din această situație.

NEW YORK. Secretarul general al O.N.U., U Thant, a anunțat că amendamentele la Carta O.N.U. privind lărgirea numărului membrilor Consiliului de Securitate de la 11 la 15 și al Consiliului Economic și Social de la 18 la 27 au fost ratificate de mai mult de două treimi din țările membre ale O.N.U., inclusiv de toți membrii permanenți ai Consiliului de Securitate. Amendamentele au intrat astfel în vigoare. Acestea sint primele modificări care se aduc Cartei O.N.U. de la înființarea organizației.

Vietnam

Steaguri ale F. N. E. în centrul Da Nang-ului

SAIGON 1 (Agerpres). — În orașul Da Nang, unde se află cea mai importantă bază militară aeriană americană din Vietnamul de sud, patriții au arborat marți în piața centrală cinci steaguri de luptă ale Frontului Național de Eliberare. Pe o serie de clădiri situate pe străzile din împrejurimi au apărut lozinci cu textul „Jos americanii!”. Semnificativ este faptul că atât steagurile cât și lozincile au apărut în aceeași zonă a orașului, unde, în ultimele zile, s-au desfășurat importante manifestări studențești anti-guvernamentale.

Marți seara, în plin centrul Saigonului, o grenadă aruncată de un patriot sud-vietnamez într-o clădire în care erau cazați militarii americani a provocat rănierea mai multor soldați.

PEKIN 1 (Agerpres). — Agenția Chineză Nouă transmite că guvernul chinez a protestat energic pe

SANTO DOMINGO

- Semnarea „Actului de reconciliere”
- Guvernul provizoriu va fi instalat vineri

SANTO DOMINGO 1 (Agerpres). În cadrul unei ceremonii care a avut loc marți seara la Santo Domingo, reprezentanții guvernului constituționalist dominican și ai Comisiei de mediere a O.S.A. au semnat „Actul de reconciliere”, care prevede crearea unui guvern provizoriu condus de Hector Garcia-Godoy, fost ministru al afacerilor externe în guvernul Juan Bosch. La rândul lor, șefii militari ai juntei imberstiste demisionate au semnat actul la baza de la San Isidro. Observatorii politici din capitala dominicană consideră că astfel s-a deschis calea unei reglementări a crizei dominicane care a durat peste patru luni. A această criză a fost provocată prin intervenția armată a S.U.A. și a O.S.A. în această țară, care a costat viața unui număr de aproape trei mii de persoane și a dus la

rănirea altor 3.500. „Actul de reconciliere” a putut fi semnat după ce, cu 24 de ore mai înainte, generalul Imbert Barreras, conducătorul juntei militare-civile de dreapta, a anunțat demisia guvernului său.

Garcia-Godoy a anunțat într-o scurtă cuvintare că instalarea guvernului provizoriu va avea loc vineri în palatul prezidențial. Principala sarcină a acestui guvern este organizarea de noi alegeri într-o perioadă de 9 luni și luarea primelor măsuri pentru restabilirea unei vieți economice normale în țară. Președintele guvernului constituționalist, colonelul Francisco Caamaño, a declarat la rândul lui mulțumii adunate în fața sediului guvernului că „lupta pentru apărarea principiilor constituționaliste nu va înceta”.

Tîrgul internațional de la Stockholm

În capitala Suediei a avut loc deschiderea celei de-a 23-a ediții a Tîrgului internațional de bunuri de larg consum. Printre cele 26 de țări participante la Tîrg se numără și Republica Socialistă România. Într-o zi de comert exterior prezintă un sortiment larg de produse alimentare, produse ale industriei prelucrării lemnului, în special mobilă, produse ale industriei ușoare — încălțăminte, confecții, țesături — produse de artizanat produse chimice.

Ziare suedeze de mare tiraj, ca „Svenska Dagbladet”, „Dagens Nyheter”, „Stockholms Tidningen”, au consacrat încă înainte de deschiderea tîrgului ample articole expoziției românești. Se relevă faptul că pavilionul României ocupă în cadrul tîrgului cea mai mare suprafață de expunere. „România prezintă o mare varietate de mărfuri din mai multe sectoare economice” — scrie „Svenska Dagbladet”.

Festivitatea deschiderii tîrgului a avut loc în prezența primului ministru al Suediei, Tage Erlander, care a rostit discursul inaugural. Au fost de față membri ai guvernului și ai corpului diplomatic, reprezentanți ai firmelor participante la tîrg precum și un mare număr de oameni de afaceri. Trezind la vizitarea pavilionelor țării participante, persoanele oficiale s-au oprit îndelung la pavilionul nostru, unde i-au felicitat pe organizatori. Cu acest prilej, premierul Tage Erlander a declarat: „Sint profund impresionat de expoziția dv., care este foarte frumoasă, de varietatea produselor prezentate. Mi-au plăcut în mod deosebit țesăturile care sint frumos colorate. Tîrgul reprezintă un bun prilej pentru sporirea schimburilor comerciale dintre Suedia și România, schimburi care au reale perspective de dezvoltare”.

Pavilionul românesc este vizitat încă din primele ore de la deschiderea de un număr public, printre care mulți oameni de afaceri.

Nicoleta DRAGOMIR
Stockholm, 1 septembrie.

CRIZA POLITICĂ DIN GRECIA

- Intrunirea Consiliului de Coroană
- Declarația partidului E. D. A.

ATENA 1. — Corespondentul Agerpres, C. Alexandroaie, transmisie în Consiliul de Coroană, convocată pentru a discuta criza politică din Grecia, a început miercuri seara la orele 18.00. În afara regelui Constantin, la Consiliu participă foști prim-ministri, printre care Pipineles, Dovas, Novas și Tsirimokos, precum și lideri ai partidelor politice — Papanandru, Canelopoulos și Markezinis. Președintele Comitetului Executiv al Partidului E.D.A., Pasalidis, nu a fost invitat să participe la Consiliu.

Observatorii politici consideră că intrunirea Consiliului de Coroană constituie o nouă încercare de a se rezolva criza politică, care durează de aproape șase săptămâni.

SOFIA. La 31 august a avut loc o întrunire a lui Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C. Bulgar, cu activul organizației de partid din Varna. În cuvîntarea rostită cu acest prilej, Todor Jivkov s-a ocupat de perspectivele dezvoltării economice a R.P. Bulgariei în decursul planului cincinal.

LONDRA. Primul ministru al Insulei Mauriciei, Ramgoolam, a declarat că vere Marl Britanii și a declarat insulei independența imediată.

BONN. Potrivit relațiilor preselor vest-germane, în R. F. Germană vor fi în cursul închise alte 18 mine, din care se extrăgeau anual 14,6 milioane tone de cărbune. Reducerea producției miniere este determinată de criza în domeniul desăcării cărbunelui care a dus la acumularea unor mari stocuri de cărbune.

NEW YORK. Aparatele de fotografie instalate pe bordul navei cosmice „Mariner-4” au început să transmită din nou fotografiile luate în momentul trecerii sale în dreptul planetei Marte. Aceste fotografii, în număr de 20, vor fi comparate cu cele transmise anterior de „Mariner-4”.

TOKIO. Adunarea Municipală a orașului Ivakuni a adoptat în cadrul unei sesiuni plenare o rezoluție în care se cere lichidarea bazei militare aeriene a S.U.A. amplasată în apropierea orașului. La această bază sint dislocate avioane de vînătoare și bombardament supersonice „F-4B”, care pot transporta bombe nucleare.

Pe străzile Seouluului continuă demonstrațiile studențești împotriva ratificării tratatului Japono-sud-coreean (Telefoto: Agerpres)

Hallstein cere noi negocieri pentru rezolvarea crizei C. E. E.

HAGA 1 (Agerpres). — Organul de informare al C.E.E. a publicat o declarație a profesorului Walter Hallstein, președintele C.E.E., care se pronunță pentru noi negocieri între partenerii Pieței comune în vederea realizării unui acord cu privire la finanțarea agriculturii. El cere ca negocierilor să le fie consacrată „întreaga energie”. „Crisa trebuie rezolvată acolo unde a izbucnit, anume în Consiliul Ministerial” — a declarat Hallstein.

Deputați brazilieni se opun modificării actualei constituții

BRASILIA 1 (Agerpres). — Mai mulți deputați brazilieni se pronunță împotriva modificării constituției, proiectate de guvernul condus de Castello Branco. Vieira de Melo, deputat din partea Partidului social democrat din Brazilia, a declarat într-o intervenție făcută în Camera Deputaților că modificările proiectate constituie o manevră „constituțională” cu scopul menținerii la putere a lui Castello Branco. La rândul său, senatorul Benedito Calazans, din partea Uniunii democratice naționale, a declarat că „se va opune oricărei tentative de a suprima alegerile”.

PLENARA C.C. AL P.C. DIN CEHOSLOVACIA

PRAGA 1 (Agerpres). — La 31 august, la Praga a avut loc plenara C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia. Plenara a discutat raportul prezentat de Jozef Lenart, membru al Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacia, despre dezvoltarea economică a țării, despre stadiul lucrărilor de pregătire a planurilor economiei naționale pe anul 1966 și a celui de-al 4-lea cincinal, precum și cu privire la acțiunea de perfecționare a sistemului de conducere planificată a economiei naționale. La cel de-al doilea punct de pe ordinea de zi a luat cuvîntul Antonin Novotny, prim-secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, care a comunicat propunerea Prezidiului C.C. cu privire la convocarea și pregătirea celui de-al XIII-lea Congres al P.C. din Cehoslovacia. Plenara a hotărât convocarea congresului la 24 mai 1966.

NOTE
Succesul grevei marinarilor americani

Greva personalului de pe navele comerciale americane a încetat după 75 de zile de la declanșarea ei, timp în care în porturile S.U.A. au rămas imobilizate peste 100 de mari vase. Aceasta a influențat negativ asupra importurilor și a redus substanțial exporturile de automobile, bumbac și alte produse. După îndelungate tratative, în cursul cărora președintele S.U.A. a intervenit personal de trei ori, proprietarii de vase au consimțit să satisfacă unele din revendicările celor 10.000 de greviști, ajungîndu-se astfel la încheierea unui nou contract de muncă.

Considerat drept unul din cele mai mari conflicte de muncă ale personalului de pe navele comerciale, această grevă este cea mai recentă dintr-o serie de acțiuni revendicative ale marinarilor americani, care au costat industria navală a S.U.A. milioane de zile nelucrătoare, în ultimii ani. Conducătorul Administrației maritime, Nicholas Johnson, a apreciat că greva a făcut să întîrzie încercările în valoare de 200 milioane dolari; „liniile maritime au pierdut venituri în valoare de milioane de dolari în favoarea liniilor aeriene și a vaselor străine” — a scris revista „U.S. News and World Report”.

În marina comercială conflictele de muncă sint frecvente. Pentru a pune capăt grevelor, s-a recurs la legea reacionară Taft-Hartley mai mult decât în orice altă ramură. Cu toate acestea, numai în ultimii cinci ani, industria a pierdut 7 milioane zile-oameni, ca rezultat al grevelor.

După cum a afirmat Nicholas Johnson, industria navală americană se află într-o stare de „stagnare și decădere”, cu toate subvențiile federale destinate s-o ajute să poată susține concurența armatorilor străini. În 1949, flota comercială număra 3.421 vase, dar în prezent doar 2.500. După cum scrie presa americană, un motiv de îngrijorare pentru industrie și guvern îl constituie faptul că S.U.A. rămîne în urma Angliei, Norvegiei și Japoniei ca putere maritimă.

Gabriele MANTU

SCURTE ȘTIRI

NEW YORK. Secretariatul O.N.U. a publicat ca document al Consiliului de Securitate o scrisoare a ministrului de externe al Cambodgiei, Norodom Kantol, adresată președintelui Consiliului de Securitate, în care se arată că Cambodgia refuză categoric serviciile misiunii de observatori ai O.N.U. în

regiunea de frontieră dintre Vietnam și Cambodgia.

BELGRAD. Răspunzînd invitației lui Iosip Broz Tito, președintele R.S.F. Iugoslavia, Gamal Abdel Nasser, președintele R.A.U., a sosit la Belgrad într-o vizită oficială de 4 zile.

Localitatea Sao Leopoldo după marile inundații din sudul Braziliei